SKLEPI

SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/115

z dne 10. julija 2018

o ukrepih SA.37977 (2016/C) (ex 2016/NN), ki jih je Španija izvedla za družbo Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.

(notificirano pod dokumentarno številko C(2018) 4233)

(Besedilo v španskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima določbama ([1]), in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

(1) Komisija je 9. decembra 2013 in 10. aprila 2014 prejela anonimni pritožbi zoper državo Španijo glede domnevno nezakonite in nezdružljive pomoči v korist družbe Sociedad Estatal Correos y Telégrafos S.A. (v nadaljnjem besedilu: družba Correos). V obeh pritožbah je bilo opozorjeno na naslednje zadeve v zvezi z družbo Correos: (i) domnevna prekomerna nadomestila, dodeljena družbi Correos za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve od leta 1998, (ii) domnevne nezdružljive oprostitve plačila davka, odobrene družbi Correos, in (iii) domnevno neplačani prispevki za socialno varnost za uradnike, zaposlene pri družbi Correos.

(2) Komisija je 14. februarja 2014, 26. februarja 2014 in 15. julija 2014 španskim organom posredovala nezaupni različici obeh pritožb.

(3) Španski organi so na navedeni pritožbi odgovorili 11. aprila 2014 in 18. septembra 2014.

(4) Komisija je 10. julija 2014, 22. oktobra 2014 in 4. decembra 2015 od španskih organov zahtevala dodatne informacije.

(5) Španski organi so na navedene zahteve odgovorili 7. avgusta 2014, 19. decembra 2014, 19. januarja 2015 oziroma 21. decembra 2015.

(6) Komisija je z dopisom z dne 11. februarja 2016 Španijo obvestila, da bo v zvezi z več ukrepi v korist družbe Correos začela postopek v skladu s členom 108(2) Pogodbe. Odločitev Komisije, da začne postopek (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka iz leta 2016), je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]).

(7) Komisija je prve pripombe Španije glede sklepa o začetku postopka prejela z dopisom z dne 21. aprila 2016.

(8) Komisija je pripombe družbe Correos glede sklepa o začetku postopka prejela z dopisom z dne 11. maja 2016.

(9) Komisija je pripombe tretje osebe prejela z dopisom z dne 12. maja 2016.

([1]) UL C 129, 12.4.2016, str. 10.
([2]) Glej sprotno opombo 1.

(10) Komisija je prejete pripombe posredovala Španiji 8. junija 2016.

(11) Španija je svoje pripombe k pripombam tretjih oseb predložila z dopisom z dne 6. julija 2016.

(12) Komisija je med postopkom od Španije prejela dodatne pripombe, in sicer 24. oktobra 2017 in 23. maja 2018.

(13) Komisija je dodatne pripombe nekdanje konkurentke družbe Correos, družbe Unipost, prejela z dopisom z dne 20. marca 2018.

2. **PODROBEN OPIS POMOČI**

2.1 *ŠPANSKI TRG POŠTNIH STORITEV*

(14) Pred pristopom Španije k Evropski gospodarski skupnosti (EGS) leta 1986 so bile poštne storitve v Španiji v pristojnosti državne uprave. V Odloku št. 1113/1960 z dne 19. maja 1960 o poštnih storitvah, ki se je začel izvajati z uredbo o poštnih storitvah, sprejeto z Odlokom št. 1653/1964 z dne 14. maja 1964, so bile opredeljene poštne storitve, za njihovo izvajanje pa je bil pooblaščen generalni direktorat družbe „Correos y Telégrafos“. S sprejetjem odloka o poštnih storitvah in njegove izvedbene uredbe se je začela liberalizacija španskega trga poštnih storitev. Medtem ko je bil monopol družbe „Correos y Telégrafos“ omejen na medmestna in mednarodna pisma in razglednice, so bile storitve dostave mestne pošte in paketov v celoti liberalizirane. V 70. letih prejšnjega stoletja so na španski trg poštnih storitev vstopili prvi veliki zasebni izvajalci.

(15) Po pristopu Španije k EGS so se poštne storitve med letoma 1998 in 2010 na podlagi direktiv Evropske unije o poštnih storitvah postopno liberalizirale. Natančneje, Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je bila prenesena v nacionalno zakonodajo leta 1998 z Zakonom št. 24/1998 o univerzalni poštni storitvi in liberalizaciji poštnih storitev (v nadaljnjem besedilu: zakon o poštnih storitvah iz leta 1998) z dne 13. julija 1998, s katerim je bila družba Correos prvič pooblaščena za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ([4]). Zakon je določal skrajšani seznam storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ([5]), ki so bile rezervirane za družbo Correos kot izvajalko obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve (v nadaljnjem besedilu: rezervirano področje), vse druge poštne storitve pa so bile liberalizirane (v nadaljnjem besedilu: nerezervirano področje).

(16) Liberalizacija poštnih storitev v Španiji se je nadaljevala s prenosom Direktive 2002/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) v špansko zakonodajo z Zakonom št. 53/2002 z dne 30. decembra 2002 o davčnih, upravnih in socialnih ukrepih, s katerim je bil spremenjen navedeni zakon o poštnih storitvah iz leta 1998 in dodatno zmanjšan obseg rezerviranega področja.

(17) Leta 2010 je bil poštni sektor v celoti liberaliziran z Zakonom št. 43/2010 z dne 30. decembra 2010 o univerzalni poštni storitvi, pravicah uporabnikov in poštnem trgu (zakon o poštnih storitvah iz leta 2010), s katerim je bila v špansko zakonodajo prenesena Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([7]). Z zakonom o poštnih storitvah iz leta 2010 je bil ponovno opredeljen obseg obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve (npr. iz nje je bila izključena storitev denarnih nakazil) in odpravljeno rezervirano področje.

2.2 *UPRAVIČENEC*

2.2.1 DRUŽBA CORREOS

(18) Correos je družba v 100-odstotni državni lasti in matična družba skupine Grupo Sorreos, njena edina delničarka pa je družba Sociedad Estatal (v nadaljnjem besedilu: družba SEPI). Družba SEPI je holding, ki ima v lasti državne deleže v podjetjih.

([3]) Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, 21.1.1998, str. 14).

([4]) V dodatni določbi in členu 15(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 so navedene naslednje storitve, ki spadajo na področje univerzalne poštne storitve: (1) storitve denarnih nakazil; (2) redno zagotavljanje nacionalnih in mednarodnih poštnih storitev za poštne pošiljke, ki vsebujejo naslov, ki ga pošiljatelj navede na sami pošiljki ali njeni embalaži. To so lahko: (a) pisma in razglednice, ki vsebujejo pisna sporočila in tehtajo do 2 kg; (b) paketi z ekonomsko vrednostjo ali brez nje, ki tehtajo do 10 kg.

([5]) V členu 18 zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 je rezervirano področje opredeljeno kot: storitve denarnih nakazil; sprejem, sortiranje, prevoz in dostava med mesti priporočenih in navadnih pošiljk, pisem in razglednic, ki tehtajo do 100 gramov (od 1. januarja 2006 je bila teža omejena na 50 gramov); čezmejne poštne storitve (pošiljke, poslane v drugo državo ali prejete iz druge države), vključno s poslanimi in prejetimi pismi in razglednicami, z navedenimi omejitvami glede cene, teže in datuma; sprejem vlog, pisem in obvestil, ki so jih državljani naslovili na organe javne uprave.

([6]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/39/ES z dne 10. junija 2002 o spremembah Direktive 97/67/ES glede nadaljnjega odpiranja trgov poštnih storitev v Skupnosti konkurenci (UL L 176, 5.7.2002, str. 21).

([7]) Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti (UL L 52, 27.2.2008, str. 3).

(19) Družba Correos opravlja poštne storitve, vključno z univerzalnimi storitvami, ter kurirske in druge storitve (npr. storitve, povezane s poštnimi storitvami in povezanimi dejavnostmi, vključno z denarnimi nakazili, filatelijo itd.). Leta 2016 je imela promet v višini približno 1 761 milijonov EUR, poslala je 2 774 milijonov poštnih pošiljk (vključno s paketi) in imela 49 785 zaposlenih.

(20) Družba Correos je največji ponudnik poštnih storitev v Španiji; leta 2016 je imela 8 787 poštnih kontaktnih točk. Je vodilna na trgu v španskem poštnem sektorju in ima največji tržni delež na španskem trgu poštnih storitev, razen v segmentu storitev paketnih pošiljk. Do leta 2017 je bila njena glavna konkurentka na španskem trgu poštnih storitev družba Unipost S.A., vendar se je znašla v finančnih težavah in je 19. februarja 2018 začela postopek likvidacije. Drugi evropski izvajalci poštnih storitev (tj. družbe Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal in Royal Mail) imajo pomembne tržne deleže v segmentu storitev paketnih pošiljk.

2.2.2 PRAVNI OKVIR, KI SE UPORABLJA ZA DRUŽBO CORREOS

(21) V Španiji država neposredno upravlja poštno službo od leta 1716. Družba Correos je bila del javne uprave in vključena v različna ministrstva, kot je ministrstvo za notranje zadeve ter nato ministrstvo za promet in zveze.

(22) Avtonomni organ „Correos y Telégrafos“ je bil ustanovljen z zakonom št. 31/1990 o splošnem državnem proračunu z dne 27. decembra 1990. Delovati je začel leta 1992 pod ministrstvom za promet, turizem in zveze.

(23) Organ „Correos y Telégrafos“ je postal javni poslovni subjekt, ki je bil z zakonom št. 6/1997 z dne 14. aprila 1997 o organizaciji in delovanju splošne državne uprave priključen ministrstvu za razvoj.

(24) Z zakonom št. 14/2000 z dne 29. decembra 2000 o davčnih, upravnih in socialnih ukrepih je bil sprejet pravni okvir za družbo „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.“, ki je bila ustanovljena junija 2001. 5. junija 2012 so bile vse družbe skupine Correos Group (tj. Correos in njene odvisne družbe Correos Express, Nexea in Correos Telecom) vključene v holding SEPI, ki je postal njihov edini delničar.

2.3 *OPIS JAVNIH UKREPOV V KORIST DRUŽBE CORREOS*

2.3.1 NADOMESTILA ZA OBVEZNOST ZAGOTAVLJANJA UNIVERZALNE STORITVE, DODELJENA DRUŽBI CORREOS

(25) Družba Correos je bila leta 1998 z zakonom o poštnih storitvah iz leta 1998 pooblaščena za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve. Kot nadomestilo za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve je družba Correos v obdobju 1998–2010 prejemala javna sredstva. Nato je bila z zakonom o poštnih storitvah iz leta 2010 za 15 let pooblaščena za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, navedeno obdobje pa se je začelo 1. januarja 2011.

2.3.1.1 ***Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998***

(26) Z 11. marcem 2000 je bil zakon o poštnih storitvah iz leta 1998 dopolnjen z načrtom *Plan de Prestación* (v nadaljnjem besedilu: načrt *Plan de Prestación* iz leta 2000), ki določa mehanizem nadomestil za oceno neto stroškov družbe Correos, nastalih v zvezi z izpolnjevanjem njene obveznosti izvajalca univerzalne storitve, in merila kakovosti za izpolnjevanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve.

(27) V obdobju 2000–2010 se je nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve družbi Correos dodeljevalo na podlagi metodologije, ki so jo razvili španski organi (v nadaljnjem besedilu: španska metodologija) in je podrobno opisana v načrtu *Plan de Prestación* iz leta 2000. V tem načrtu je določeno tudi, da bi morala družba Correos uporabljati analitično računovodstvo z ločevanjem računov v skladu s členom 29 zakona o poštnih storitvah iz leta 1998.

(28) Španska metodologija za ocenjevanje neto stroškov neupravičene obremenitve zaradi obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve je obsegala korake, navedene v nadaljevanju.

(a) 1. KORAK: Določitev prihodkov in stroškov na enoto za vsak izdelek/storitev in vsako stroškovno mesto v skladu s podatki o stroškovnem računovodstvu družbe Correos. Za stroškovna mesta, kjer so stroški na enoto zadevnega izdelka/storitve višji od prihodkov na enoto, se šteje, da ustvarjajo izgubo. Za druga stroškovna mesta, kjer je prihodek na enoto višji od stroškov na enoto, se šteje, da ustvarjajo dobiček.

(b) 2. KORAK: Za vsako rezervirano storitev se oceni, katera stroškovna mesta ustvarjajo izgubo/dobiček pri opravljanju navedene storitve, in izračuna skupna izguba/dobiček pri opravljanju navedene storitve (izguba/dobiček rezervirane storitve). Neto stroški rezerviranih storitev se izračunajo kot razlika med vsoto izgube rezervirane storitve in vsoto dobička rezervirane storitve.

(c) 3. KORAK: Za vsako nerezervirano storitev se oceni, katera stroškovna mesta ustvarjajo izgubo pri opravljanju navedene storitve, in izračuna skupna izguba teh mest pri opravljanju navedene storitve (izguba nerezervirane storitve). Neto stroški nerezerviranih storitev se izračunajo kot vsota izgube nerezervirane storitve.

(d) 4. KORAK: Nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve zajema neto stroške rezerviranih in nerezerviranih storitev, izračunane v skladu z 2. in 3. korakom.

(29) V preglednici 1 so prikazana nadomestila, ki so bila dodeljena družbi Correos za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v obdobju 2004–2010 in so bila izračunana z uporabo španske metodologije.

Preglednica 1

Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos

(v milijonih EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Neto stroški rezervirane storitve	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
Neto stroški nerezervirane storitve	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2 *Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 2010*

(30) Zakon o poštnih storitvah iz leta 1998 je bil nadomeščen z zakonom o poštnih storitvah iz leta 2010, ki je začel veljati 1. januarja 2011. Z njim je bila družba Correos pooblaščena za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve za 15 let, in to od začetka veljavnosti omenjenega zakona (tj. do 1. januarja 2026).

(31) Člena 27 in 28 zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 določata, da je izvajalec obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve upravičen do nadomestila v višini neto stroškov, nastalih zaradi izvajanja obveznosti. Neto stroške bi bilo treba izračunati v skladu z metodo za določitev neto stroškov, ki se jim je bilo mogoče izogniti (*net avoided cost*; v nadaljnjem besedilu: metodologija NAC), kot razliko med neto stroški izvajalca univerzalne storitve, ki izvaja obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, in neto stroški izvajalca univerzalne storitve, ki te obveznosti ne izvaja. Pri izračunu se upoštevajo vsi drugi pomembni elementi, vključno z vsemi nematerialnimi in tržnimi koristmi, ki jih ima izvajalec poštnih storitev, določen za zagotavljanje univerzalne storitve, upravičenostjo do razumnega dobička in spodbudami za stroškovno učinkovitost ob upoštevanju Priloge 1 k Direktivi 2008/6/ES.

(32) Kot je določeno v členu 22(3) in členu 27(2)(b) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010, bi morala biti metodologija NAC, opisana v uvodni izjavi 31, pripravljena v novem načrtu *Plan de Prestación*. Vendar tak nov načrt do danes še ni bil sprejet. Od leta 2011 torej ni bilo vzpostavljene metodologije za oceno neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve.

(33) Po navedbah španskih organov družba Correos na tej stopnji ni uradno prejela nobenega nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve od leta 2011, je pa v obdobju 2011–2017 prejela začasna predplačila. Dejanske neto stroške za navedena leta je treba še izračunati, ko bo sprejet nov načrt *Plan de Prestación* in bo opredeljena metodologija NAC. Komisija bo nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 ocenila v drugem sklepu.

2.3.2 OPROSTITVE PLAČILA DAVKA, DODELJENE DRUŽBI CORREOS

(34) V skladu s členom 19(1)(b) zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 bi imel izvajalec univerzalne storitve korist od „oprostitve plačila vseh davkov, ki se obračunavajo na njegove storitve na rezerviranem področju, razen davka od dohodkov pravnih oseb“. V členu 22(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 je bila ta oprostitev plačila davka ohranjena in razširjena na celotno obveznost zagotavljanja univerzalne storitve.

(35) Po navedbah španskih organov bi bil edini davek, ki bi poleg DDV sploh lahko spadal na področje uporabe te oprostitve, davek na gospodarske dejavnosti (*Impuesto de Actividades Económicas*), saj se obračuna ob izvedbi gospodarske dejavnosti in je povezan z izvajanjem obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve. Drugi davki, kot so davek na promet z nepremičninami, davek na gradnjo, davek na povečanje vrednosti mestnih zemljišč in davek na motorna vozila, ne spadajo na področje uporabe oprostitve, saj niso povezani z gospodarsko dejavnostjo izvajanja obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve.

(36) Španski organi so pojasnili, da je bila družba Correos delno oproščena plačila davka na gospodarske dejavnosti, saj plačuje le polovico običajnega zneska davka.

(37) Kar zadeva davek na nepremičnine (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*), so španski organi pojasnili, da se ta davek ne obračunava na izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ali drugih poštnih storitev, ampak na vrednost nepremičnine. Zato ne spada na področje uporabe zadevnih dveh zakonov o poštnih storitvah. Vendar je družba Correos v obdobju 2008–2013 na podlagi svoje razlage člena 19(1)(b) zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 in člena 22(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 vložila več zahtevkov, v katerih je trdila, da bi morala biti oproščena plačila davka na nepremičnine za vrsto uradov v različnih občinah. Po tem, ko je družba Correos vložila zahtevek za oprostitev plačila davka na nepremičnine, je več lokalnih uprav in sodišč odločilo v korist družbe Correos ter ji odobrilo povračilo že plačanih davkov.

2.3.2.1 ***Oprostitev plačila davka na nepremičnine***

(38) Davek na nepremičnine je lokalni davek v španskem davčnem sistemu, ki ga ureja kraljevi zakonodajni odlok št. 2/2004 z dne 5. marca 2004. V skladu s členom 60 navedenega kraljevega zakonodajnega odloka je ta davek „objektiven neposredni davek, s katerim se obdavči vrednost nepremičnine pod pogoji, določenimi v tem kraljevem zakonodajnem odloku“. Obdavčljivi dogodek pri davku na nepremičnine je upravičenost do katere koli pravice iz člena 61 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 nad kmetijskimi in urbanimi zemljišči in zemljišči s posebnimi lastnostmi. Z davkom na nepremičnine se ne obdavči dejavnost, ampak vrednost nepremičnine.

(39) Družba Correos je v obdobju 2008–2013 na podlagi svoje razlage člena 19(1)(b) zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 in člena 22(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 vložila več zahtevkov, v katerih je navedla, da bi morala biti oproščena plačila davka na nepremičnine na podlagi obeh zakonov o poštnih storitvah za vrsto uradov v različnih občinah. Po tem, ko je družba Correos vložila zahtevek za oprostitev plačila davka na nepremičnine, je več uprav in lokalnih sodišč odločilo v korist družbe Correos. Po navedbah španskih organov je skupni znesek vračil davka, ki so bila dejansko dodeljena družbi Correos, znašal 752 840,50 EUR.

(40) Špansko vrhovno sodišče je leta 2013 po kasacijski pritožbi lokalnih organov province Huesca zavrnilo razlago teh sodišč glede zakonov o poštnih storitvah iz let 1998 in 2010, na podlagi katere je bil izvajalec univerzalne storitve oproščen plačila davka na nepremičnine. Vrhovno sodišče je v sodbi menilo, da bi bilo treba člen 22(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 razlagati restriktivno. Po njegovem mnenju se lahko oprostitve plačila davka iz navedenega člena uporabljajo le za davke, s katerimi se obdavčijo dejavnosti, ki so neposredno povezane z izvajanjem obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, zato se ne morejo uporabiti za davek na nepremičnine, ki je neposredni davek, s katerim se obdavči vrednost nepremičnine.

(41) Oprostitve plačila davka na nepremičnine, dodeljene družbi Correos med letoma 2008 in 2013, niso bile izterjane. Dejansko ima kasacijska pritožba v interesu prava (*recurso de casación en interés de ley*) v španskem nacionalnem pravnem sistemu izredno in podredno naravo, ki je usmerjena izključno v poenotenje pravne doktrine in zato ne more vplivati na vprašanje, predloženo v pritožbi (tj. v zadevnem primeru ne more razveljaviti odločb in sklepov o oprostitvah plačila davka).

2.3.2.2 ***Oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti***

(42) Davek na gospodarske dejavnosti je bil določen z zakonom št. 39/1988 z dne 28. decembra 1988, ki ga je nadomestil kraljevi zakonodajni odlok št. 2/2004 z dne 5. marca 2004. Iz člena 78 tega kraljevega zakonodajnega odloka izhaja, da bi se moral zadevni davek naložiti podjetjem, ki opravljajo gospodarske, poslovne, poklicne ali umetniške dejavnosti.

(43) V skladu s členom 78 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 je davek na gospodarske dejavnosti „objektiven neposredni davek, pri katerem je obdavčljivi dogodek opravljanje gospodarskih, poslovnih, poklicnih ali umetniških dejavnosti na nacionalnem ozemlju, ne glede na to, ali se opravljajo na določenem mestu in ali so določene v davčnih stopnjah“.

(44) Tarife davka na gospodarske dejavnosti so bile določene s kraljevim zakonodajnim odlokom št. 1175/1990 z dne 28. septembra. Od leta 1999 so poštne dejavnosti razvrščene v skupino št. 847, „Poštne storitve in telekomunikacije“. Ta skupina vključuje opravljanje poštnih storitev, ki zajemajo prevzem, sprejem, razvrščanje, obdelavo, prevoz, razpošiljanje in dostavo poštnih pošiljk v vseh oblikah. Vendar je v opombi 3 k tarifni skupini št. 847 navedeno, da je javni poslovni subjekt Correos upravičen do plačila le 50 % zneska davka, določenega za to skupino. Po navedbah španskih organov to pomeni, da je bila družba Correos od leta 2004 oproščena plačila v višini 8 113,66 EUR letno. Španski organi so potrdili, da ima družba Correos še vedno korist od delne oprostitve plačila davka iz opombe 3 k tarifni skupini št. 847.

2.3.3 TRI POVEČANJA KAPITALA, DODELJENA V LETIH 2004, 2005 IN 2006

(45) Družba Correos je bila v analiziranem obdobju deležna treh povečanj kapitala v skupnem znesku 48 081 000 EUR:

(a) povečanja kapitala v višini 16 027 000 EUR, dodeljenega 13. decembra 2004;

(b) povečanja kapitala v višini 16 027 000 EUR, dodeljenega 25. novembra 2005;

(c) povečanja kapitala v višini 16 027 000 EUR, dodeljenega 24. novembra 2006.

(46) Po navedbah španskih organov so bila navedena povečanja kapitala del strateškega poslovnega načrta družbe Correos za obdobje 2004–2006, da bi se nadomestila upočasnitev trga poštnih storitev. Osnovne strateške usmeritve takega poslovnega načrta so bile:

(a) zagotovitev prihodnje vzdržnosti poštnega poslovanja na podlagi učinkovitosti;

(b) srednjeročna krepitev rastočih dejavnosti s spodbujanjem finančnih storitev in paketov kot glavnih ciljev, na katere bi se morala družba Correos osredotočiti pri rasti;

(c) povečanje portfelja možnosti s potencialom za prihodnjo rast z razvojem upravljanja podatkovnih zbirk, vložišča in e-poslovanja;

(d) posodobitev zmogljivosti družbe Correos in prilagoditev modela upravljanja sedanjim razmeram na trgu s spodbujanjem diverzifikacije.

2.3.4 NADOMESTILO, DODELJENO DRUŽBI CORREOS ZA RAZPOŠILJANJE VOLILNEGA GRADIVA

(47) Sistemski zakon št. 5/1985 z dne 19. junija 1985 o splošnem volilnem sistemu in njegova izvedbena zakonodaja urejata volilni postopek v Španiji, in sicer priznavata pravico do glasovanja osebno ali po pošti.

(48) Člen 22 zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 in člen 22(5) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 določata, da lahko država izvajalcu, določenemu za zagotavljanje univerzalne storitve, v okviru volilnih postopkov naloži nekatere obveznosti. Člen 22(5) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 določa tudi, da se „za dodatno naložene obveznosti javne službe prejme nadomestilo“.

(49) Družba Correos je v skladu s prvo dodatno določbo zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 izvajalec, določen za zagotavljanje univerzalne storitve, in je pooblaščena za opravljanje več storitev v okviru različnih španskih volitev (tj. državnih, regionalnih, evropskih in občinskih).

(50) Obveznosti javne službe družbe Correos v zvezi z organizacijo volilnih postopkov v Španiji se nanašajo na:

(a) ravnanje s poštnimi glasovnicami (vključno z zagotavljanjem, prejemom, pošiljanjem in dostavo priporočenih in nujnih pošiljk) v okviru:

(1) glasovanja po pošti za volivce, ki prebivajo v Španiji;

(2) glasovanja po pošti za odsotne volivce rezidente;

(3) glasovanja po pošti za volivce, ki so začasno v tujini;

(4) glasovanja po pošti za osebje na krovu;

(5) glasovanja za osebje oboroženih sil na krovu ali v izrednih razmerah, povezanih z državno obrambo, in

(6) glasovanja po pošti za zapornike;

(b) ravnanje s poštnim volilnim gradivom, ki ga pošljejo politični kandidati: prejem in nato razpošiljanje volilnega propagandnega gradiva, ki so ga izdali politični kandidati, za simbolično ceno na poslano pošiljko (0,006 EUR);

(c) ravnanje z drugimi poštnimi pošiljkami, ki jih pošlje urad za volilni imenik (kot so kartice za registracijo volivcev, referenčni volilni imeniki za lokalne svete itd.);

(d) prevzem volilne dokumentacije pri volilnem odboru po končanem štetju. To vključuje prevzem, hrambo in nato dostavo kuverte s poročilom in zadevno dokumentacijo za vsak odbor zadevni volilni komisiji.

(51) Španski organi so pojasnili, da mora družba Correos zaradi časovnih omejitev, povezanih z volilnim postopkom, dejavnostim iz uvodne izjave 50 dati prednost pred drugimi poštnimi dejavnostmi. Zaradi velikega števila pošiljk, ki jih je treba razposlati, njihove velike skoncentriranosti na nekaj dni in zahteve, da se večina dokumentov dostavi osebno (v primeru priporočene pošte, kot so poštne glasovnice), je potreben velik dodatni napor. Zato mora družba Correos začasno povečati število zaposlenih in okrepiti druge vire (npr. prevoz, varnost itd.).

(52) Družba Correos je za svoje različne obveznosti v zvezi z organizacijo volitev od leta 2004 prejemala nadomestilo (glej preglednico 2).

Preglednica 2

Zneski nadomestil, dodeljenih družbi Correos za organizacijo volitev

(v EUR)

Leto	Vrsta volitev	Nadomestilo za razpošiljanje volilnega gradiva
2004	Nacionalne	27 182 926
2005	Regionalne	3 670 281
2006	Regionalne	4 528 376
2007	Nacionalne/regionalne	19 536 604
2008	Nacionalne/regionalne	19 609 632
2009	Nacionalne/regionalne	14 603 021
2010	Regionalne	4 620 588
2011	Nacionalne/regionalne	40 092 858
2012	Regionalne	14 268 978
	SKUPAJ	**148 113 264**

3. **RAZLOGI ZA ZAČETEK FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE**

(53) Komisija je sklenila, da bo začela formalni postopek preiskave zaradi resnih pomislekov glede združljivosti več ukrepov, dodeljenih družbi Correos od leta 2004:

(a) nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljenih družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998;

(b) oprostitve plačila davka na nepremičnine in delne oprostitve plačila davka na gospodarske dejavnosti;

(c) treh povečanj kapitala, dodeljenih v letih 2004, 2005 in 2006

(d) ter nadomestila, dodeljenega družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva.

(54) Komisija je zlasti izrazila pomisleke glede:

(a) višine nadomestila, ki ga je družba Correos prejela za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v obdobju 2004–2010, za katero je Komisija menila, da je na prvi pogled državna pomoč, in potencialnega prekomernega nadomestila izvajalcu;

(b) združljivosti ali veljavnega značaja pomoči oprostitve plačila davka na nepremičnine in delne oprostitve plačila davka na gospodarske dejavnosti, za kateri je menila, da na prvi pogled pomenita državno pomoč;

(c) skladnosti kapitalskih injekcij, dodeljenih v letih 2004, 2005 in 2006, z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu;

(d) združljivosti ali obstoječega značaja pomoči nadomestila, dodeljenega družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva, za katerega je menila, da na prvi pogled pomeni državno pomoč.

4. **PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI**

(55) Komisija je prejela pripombe dveh zainteresiranih strani, in sicer domnevne upravičenke ukrepov pomoči, tj. družbe Correos, in ene tretje osebe (v nadaljnjem besedilu: anonimna tretja oseba), ki je zahtevala, naj njena identiteta ostane zaupna.

4.1 *PRIPOMBE DRUŽBE CORREOS*

4.1.1 NADOMESTILO ZA IZVAJANJE OBVEZNOSTI ZAGOTAVLJANJA UNIVERZALNE STORITVE NE POMENI NEZDRUŽLJIVE DRŽAVNE POMOČI

(56) Po mnenju družbe Correos nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljeno družbi za obdobje 2004–2010, ne pomeni državne pomoči. Družba Correos zlasti meni, da nadomestilo ne pomeni prednosti, saj izpolnjuje štiri merila iz sodbe v zadevi C-280/00 (v nadaljnjem besedilu: merila iz sodbe Altmark) ([8]). Poleg tega nasprotuje ugotovitvi iz sklepa o začetku postopka, da nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve ni v skladu s tretjim in četrtim merilom iz sodbe Altmark.

(57) Glede tretjega merila iz sodbe Altmark družba Correos trdi, da v skladu z njim nadomestilo, prejeto za zagotavljanje javne službe, ne bi smelo presegati neto stroškov, ki so razlika med stroški in prihodki, ki jim je prištet razumni dobiček. Meni, da je tretje merilo iz sodbe Altmark neločljivo povezano z analizo združljivosti storitev splošnega gospodarskega pomena v skladu s sporočilom Komisije (v nadaljnjem besedilu: okvir za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012) ([9]). Zlasti trdi, da je nadomestilo, ki ga je prejela za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, v skladu z metodologijo NAC iz odstavka 27 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, zato bi bilo zanj treba šteti, da izpolnjuje tretje merilo iz sodbe Altmark.

(58) Družba Correos je pojasnila, da španska metodologija, ki je bila uporabljena za določitev nadomestila za družbo Correos, temelji na poročilu, ki ga je Komisija naročila pri svetovalni družbi National Economic Research Associates (v nadaljnjem besedilu: poročilo NERA) ([10]). Po mnenju družbe Correos je metodologija za izračun nadomestila iz poročila NERA ustrezna različica metodologije NAC.

(59) Poleg tega družba Correos meni, da je izpolnjevanje tretjega merila iz sodbe Altmark zajeto z načelom legitimnega pričakovanja. Po njenem mnenju je Komisija ustvarila legitimno pričakovanje z objavo poročila NERA, v katerem je bila metodologija NAC priznana kot veljavna metoda za izračun nadomestila za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve.

(60) Družba Correos meni, da za skladnost s tretjim merilom iz sodbe Altmark ni pomembno, da metodologija NAC ni bila vzpostavljena do začetka veljavnosti okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

(61) Poleg tega so po njenem mnenju nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos, v skladu s četrtim merilom iz sodbe Altmark. Brez postopka javnega naročanja bi bila primerna raven prejetega nadomestila določena na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno, dobro vodeno podjetje v istem sektorju, ob upoštevanju prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja obveznosti javne službe.

([8]) Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

([9]) Sporočilo Komisije: Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (UL C 8, 11.1.2012, str. 15).

([10]) „Final report on costing and financing of universal service obligations in the postal sector in the European Union“ (Končno poročilo o stroških in financiranju obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v poštnem sektorju v Evropski uniji), november 1998, National Economic Research Associates (NERA), http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf.

(62) Po navedbah družbe Correos študija družbe Frontier Economics, ki jo je predložila Španija, dokazuje, da so stroški, ki jih je imela družba Correos, nižji od stroškov povprečnega podjetja v poštnem sektorju. Družba Correos nasprotuje pomislekom Komisije glede sklepov iz poročila družbe Frontier Economics:

(a) prvič, Komisija v sklepih o državni pomoči ni sklenila, da izvajalci univerzalnih storitev v Grčiji in Italiji niso stroškovno neučinkoviti, zato vključitve teh izvajalcev poštnih storitev v vzorec družb, ki jih je družba Frontier Econonomics proučila, da bi dokazala stroškovno učinkovitost družbe Correos, ni mogoče šteti za težavno;

(b) drugič, dejstvo, da je bila študija družbe Frontier Economics pripravljena naknadno, ne bi bilo pomembno ob upoštevanju ustrezne sodne prakse in prakse Komisije, ki je v preteklosti že privolila v proučitev študij, pripravljenih naknadno po sprejetju ukrepa;

(c) nazadnje, trditvi Komisije, da se v metodologiji za izračun stroškov, ki jo je uporabila Španija, učinkovitost sploh ne upošteva, nasprotuje tudi dejstvo, da metoda za izračun neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve temelji na poročilu NERA, ki ga je izdala Komisija. Za zadevno metodo bi bilo zato treba šteti, da je v skladu s pravom EU.

(63) Družba Correos navaja tudi, da bi morala Komisija ob morebitnem sklepu, da ukrep pomeni državno pomoč, ta ukrep šteti za združljiv z notranjim trgom v skladu s členom 106(2) Pogodbe.

(64) Družba Correos je ponovila trditev, da je metodologija za izračun nadomestila iz poročila NERA, ki so jo uporabili španski organi, ustrezna različica metodologije NAC, zato bi jo Komisija morala sprejeti. Poleg tega meni, da ni prejela prekomernega nadomestila za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v obdobju 2004–2010, ker je bilo nadomestilo izračunano v skladu z metodologijo NAC in ne vključuje razumnega dobička.

(65) Če bi Komisija sklenila, da ukrep morda vključuje nezdružljivo državno pomoč, družba Correos vztraja, da bi morala Komisija dividende, ki so bile v obdobju 2004–2010 izplačane državi, upoštevati kot znižanje nadomestila, dodeljenega družbi Correos.

4.1.2 OPROSTITVE PLAČILA DAVKA NA NEPREMIČNINE IN DAVKA NA GOSPODARSKE DEJAVNOSTI

(66) Kar zadeva oprostitev plačila davka na nepremičnine, je družba Correos najprej pojasnila, da se ti ukrepi ne bi smeli presojati glede na zakon o poštnih storitvah iz leta 1998 ali zakon o poštnih storitvah iz leta 2010, ampak z neposrednim sklicevanjem na zakonodajo, s katero se ureja posamezni davek.

(67) Poleg tega družba Correos meni, da ukrep ne pomeni državne pomoči, ker ga ni mogoče pripisati državi. Oprostitev plačila davka ni določena v nobeni pravni določbi. Nekaj lokalnih davčnih uprav in nekaj lokalnih sodišč je družbo Correos oprostilo plačila davka za 94 prostorov od 13 000. Špansko vrhovno sodišče je v sodbi z dne 7. oktobra 2013 sklenilo, da člen 22(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 ne vključuje oprostitve plačila davka na nepremičnine.

(68) Poleg tega družba Correos meni, da oprostitve plačila davka na nepremičnine ni mogoče izterjati, ker je to zadeva, v kateri je bilo že odločeno. V skladu s sodno prakso sodišč Unije ([11]) je treba spoštovati načelo pravnomočnosti, če je v pravnomočni sodni odločbi ocenjen obstoj državne pomoči. Družba Correos meni, da sodba španskega vrhovnega sodišča temelji na pravu Unije in se nanaša na obstoj državne pomoči. Zato bi bilo treba upoštevati načelo pravnomočnosti in v zadevnem primeru preprečiti izterjavo.

(69) Poleg tega družba Correos meni, da bi bilo treba načelo pravnomočnosti šteti za splošno načelo prava Unije in da bi ga bilo treba upoštevati, kadar izterjava ni mogoča zaradi obstoja pravnomočne sodbe, v kateri je bil obstoj pomoči že ugotovljen.

([11]) Glej sodbe Sodišča z dne 16. marca 2006 v zadevi C-234/04, Kapferer, ECLI:EU:C:2006:178, točki 20 in 21; z dne 6. oktobra 2009 v zadevi C-40/08, Asturcom Telecomunicaciones, ECLI:EU:C: 2009:615, in z dne 11. novembra 2015 v zadevi C-505/14, Klausner Holz Niedersachsen, ECLI:EU:C:2015:742, točki 36 in 45.

(70) Kar zadeva oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, družba Correos trdi, da delna oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti ne pomeni državne pomoči. Zlasti trdi, da delna oprostitev plačila davka ni selektivna, saj je utemeljena z logiko davčnega sistema davka na gospodarske dejavnosti. Po navedbah družbe Correos je narava ali notranja logika davka na gospodarske dejavnosti obdavčitev gospodarskih dejavnosti z namenom poseganja v proizvodnjo ali distribucijo blaga in storitev. Družba Correos se ukvarja z gospodarskimi dejavnostmi, ki zajemajo proizvodnjo blaga in storitev, pa tudi z zagotavljanjem javnih storitev, kot je obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, ki nimajo enakega gospodarskega namena kot gospodarske dejavnosti. To bi bila torej utemeljitev delne oprostitve plačila davka na gospodarske dejavnosti.

(71) Poleg tega družba Correos meni, da delna oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti pomeni veljavno pomoč. Oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti je bila vzpostavljena pred pristopom Španije k EGS. Tako imenovana kvota za dovoljenja, ki je bila vrsta davka na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi, je bila sprejeta z odlokom št. 3313/1966 z dne 29. decembra 1966. Davek na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi v obliki kvote za dovoljenja je bil z zakonom št. 39/1988 z dne 28. decembra 1988 nadomeščen z davkom na gospodarske dejavnosti. Po navedbah družbe Correos se obdavčljivi dogodek od leta 1966 ni bistveno spremenil.

4.1.3 KAPITALSKE INJEKCIJE V LETIH 2004, 2005 IN 2006

(72) Družba Correos trdi, da so kapitalske injekcije iz let 2004, 2005 in 2006 v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu ter da ji niso prinesle prednosti.

(73) Po mnenju družbe Correos analiza naložb, izvedenih zaradi kapitalskih injekcij v obdobju 2004–2006, dokazuje, da je španska država kapitalske injekcije izvedla kot delničarka in da bi lahko navedene naložbe izvedel kateri koli zasebni vlagatelj.

(74) Družba Correos trdi, da so bile kapitalske injekcije izvedene, ker je morala družba Correos izvesti naložbe, ki presegajo povprečno raven naložb družbe. Namen kapitalskih injekcij je naveden v poročilu o nastopu družbe Correos pred poslanskim kongresom (*el Congreso de los Diputados*) 4. oktobra 2005. Poročilo povezuje kapitalske injekcije s potrebo po izvedbi novih naložb v družbi. Namen kapitalskih injekcij je bila izvedba postopka posodobitve v družbi Correos, da bi se povečali učinkovitost in kakovost storitev, ki jih opravlja družba.

(75) Po trditvah družbe Correos donosnost naložbe dokazuje, da bi podobno naložbo izvedel vsak zasebni vlagatelj, saj je bila interna stopnja donosnosti kapitalskih injekcij višja od stroškov kapitala družbe Correos.

(76) Poleg tega družba Correos trdi, da za skladnost z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu ni nujno potrebna natančna predhodna ocena donosnosti v primeru delničarja izvajalca storitev splošnega gospodarskega pomena, kot je obveznost zagotavljanja univerzalne storitve. Tak delničar bi moral v premislekih o morebitni izvedbi naložbe nujno upoštevati obveznost družbe, da izvaja storitev splošnega gospodarskega pomena.

(77) V takih okoliščinah bi zadoščalo, da bi se na podlagi objektivnih in preverljivih dokazov dokazalo, da bi zasebni vlagatelj z enako obveznostjo javne službe ravnal enako.

(78) Po mnenju družbe Correos je to sklep, ki ga je Sodišče sprejelo v zadevah Chronopost I ([12]) in Chronopost II ([13]), kjer je bilo ugotovljeno, da je naknadno izračunana interna stopnja donosnosti primeren način za ugotavljanje, ali je kapitalska injekcija v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu.

4.1.4 NADOMESTILA ZA RAZPOŠILJANJE VOLILNEGA GRADIVA

(79) Družba Correos trdi, da bi bilo treba za razpošiljanje volilnega gradiva političnih kandidatov v okviru organizacije volitev šteti, da so del prerogativ države.

([12]) Sodba Sodišča z dne 3. julija 2003 v združenih zadevah C-83/01 P, C-93/01 P in C-94/01 P, Chronopost proti UFEX in drugim, ECLI:EU:C:2003:388.

([13]) Sodba Sodišča z dne 1. julija 2008 v združenih zadevah C-341/06 P in C-342/06 P, Chronopost in La Poste proti UFEX in drugim, ECLI:EU:C2008:375.

(80) Družba Correos zlasti trdi, da je razpošiljanje volilnega gradiva bistvena naloga države, ker je del splošne volilne ureditve in je povezana z ustavno vlogo političnih strank, osebje družbe Correos pa pri izvajanju te dejavnosti deluje v vlogi javnega uslužbenca.

(81) Po mnenju družbe Correos je razpošiljanje volilnega gradiva političnih kandidatov zaradi njegove vloge, narave in ureditve zato neločljivo povezano z izvajanjem javne oblasti s strani države. Zato ni gospodarska dejavnost, družba Correos pa se ne bi smela šteti za podjetje v smislu člena 107(1) Pogodbe.

(82) Tudi če bi Komisija menila, da je razpošiljanje volilnega gradiva političnih kandidatov gospodarska dejavnost, družba Correos meni, da ne pomeni selektivne prednosti, dodeljene družbi Correos. Država je za to dejavnost pooblastila družbo Correos, ker je edini izvajalec poštnih storitev, ki lahko zagotovi storitev z zahtevanimi značilnostmi in kakovostjo storitve. Kar zadeva razpošiljanje volilnega gradiva političnih kandidatov, družba Correos zato ni v primerljivem pravnem in dejanskem položaju z nobenim drugim podjetjem v poštnem sektorju.

(83) Tudi če bi Komisija sklenila, da ukrep pomeni državno pomoč, družba Correos trdi, da bi bilo treba ukrep šteti za veljavno pomoč. Znižana tarifa za politične kandidate za pošiljanje volilnega gradiva se uporablja že od leta 1977, ko so bile volitve 15. junija 1977. Volitve 15. junija 1977 so bile organizirane s kraljevim odlokom št. 20/1977 z dne 18. marca 1977, s katerim je bila prvič določena posebna tarifa za razpošiljanje volilnega gradiva.

(84) Družba Correos je pojasnila, da je bil točen znesek znižane tarife (ena pezeta, kar je enako 0,006 EUR) dodatno urejen v ministrskem odloku iz leta 1977. Po navedbah družbe Correos se znižana tarifa uporablja vse od takrat. Špansko vrhovno sodišče je v sodbi z dne 2. oktobra 2006 ([14]) ugotovilo, da je znižana tarifa, ki se uporablja za razpošiljanje volilnega gradiva v zvezi s političnimi kandidati, ena pezeta (0,006 EUR).

(85) Kraljevi odlok št. 20/1977 je bil pozneje nadomeščen s sistemskim zakonom št. 5/1985 z dne 19. junija 1985 o splošnem volilnem sistemu, ki je vseboval enako besedilo v zvezi z znižanimi tarifami za razpošiljanje volilnega gradiva v zvezi s političnimi kandidati.

(86) Če bi Komisija sklenila, da ukrep pomeni državno pomoč, družba Correos meni tudi, da bi jo bilo treba razglasiti za združljivo z notranjim trgom.

(87) Prvič, zadevni ukrep pomeni resnično storitev gospodarskega pomena. Tako v členu 22 zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 kot členu 22(5) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 je priznano, da je lahko izvajalec obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve pooblaščen za izvedbo obveznosti, povezanih z razpošiljanjem volilnega gradiva, da se zagotovi ustrezna izvedba volilnih postopkov. Poleg tega je v členu 22(5) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 priznano, da bi bilo treba za tako pooblastitev dodeliti nadomestilo.

(88) Družba Correos meni, da je ukrep združljiv v skladu s sklepom o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 ([15]). Pojasnila je, da bi se navedeni sklep lahko uporabil, saj bi bilo povprečno letno nadomestilo, dodeljeno družbi Correos, manjše od 15 milijonov EUR.

4.2 *PRIPOMBE ANONIMNE TRETJE OSEBE*

(89) Anonimna tretja oseba se strinja s predhodnimi ugotovitvami Komisije v sklepu o začetku postopka glede naslednjih ukrepov:

(a) nadomestil za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljenih družbi Correos;

(b) oprostitev plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti;

([14]) Sodba španskega vrhovnega sodišča z dne 2. oktobra 2006, št. 89/2004.

([15]) Sklep Komisije 2012/21/EU z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (UL L 7, 11.1.2012, str. 3).

(c) povečanj kapitala, dodeljenih družbi Correos v letih 2004, 2005 in 2006;

(d) nadomestila, dodeljenega družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva.

(90) Anonimna tretja oseba se tudi izrecno strinja, da bi se morala tekoča preiskava osredotočiti na ukrepe iz uvodne izjave 89.

(91) Vendar Komisijo opozarja na več ukrepov, ki jih ta ni obravnavala v sklepu o začetku postopka iz leta 2016 in ki bi jih bilo po mnenju anonimne tretje osebe treba obravnavati.

(92) Po navedbah anonimne tretje osebe ([16]):

— naj bi družba Correos v obdobju 1998–2003 prejela državno pomoč v višini vsaj 794 milijonov EUR,

— naj bi družba Correos brezplačno prevzela poštno omrežje z 9 054 storitvenimi mesti za stranke, ki je bilo vzpostavljeno zaradi obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve in zaradi katerega ima družba Correos konkurenčno prednost pri dostavi paketov, ki tehtajo do 20 kg ([17]),

— naj bi družba Correos imela korist od nekaterih nematerialnih ali izključnih pravic, kot so pogodbe, sklenjene med družbo Correos in javno upravo, pravica do potrjevanja poštnih pošiljk, pravica do uporabe izraza „Španija“, zakupa javne domene in carinskih ugodnosti,

— naj bi imela družba Correos korist od nadomestil, ki ji jih je država dodelila za financiranje oglaševalskih in komunikacijskih kampanj,

— naj bi dejstvo, da so španski organi v upravnih organih družbe Correos, tej prineslo nekatere prednosti in koristi. Ena od teh prednosti je, da družbi Correos doslej po zakonu ni bilo treba uporabljati pravilne metodologije za izračun nadomestila. Družba Correos naj bi z uporabo metodologije za izračun nadomestila, ki ji je Komisija nasprotovala v sklepu o začetku postopka, za obdobje 2011–2016 prejela nadomestilo v višini približno 1,3 milijarde EUR ([18]),

— naj družba Correos ne bi uporabljala stopenj DDV za nekatere poštne storitve, za katere se uporabljajo posamezne izpogajane ureditve, ki naj bi vključevale nezdružljivo državno pomoč,

— naj bi družba Correos povečanja kapitala prenesla v Correos Express, odvisno družbo skupine Correos Group, da bi pokrila izgube v višini približno 233 milijonov EUR, kar naj bi pomenilo državno pomoč za družbo Correos Express,

— družba Correos zaradi ukrepov državne pomoči, ki jih prejema, uporablja politiko plenilskih cen.

5. **PRIPOMBE ŠPANIJE**

5.1 *PRIPOMBE ŠPANIJE GLEDE SKLEPA O ZAČETKU POSTOPKA IZ LETA 2016*

5.1.1 NADOMESTILO ZA IZVAJANJE OBVEZNOSTI ZAGOTAVLJANJA UNIVERZALNE STORITVE, DODELJENO Z ZAKONOM O POŠTNIH STORITVAH IZ LETA 1998

(93) Španija meni, da ukrep ne pomeni državne pomoči v skladu s členom 107(1) Pogodbe. Španski organi zlasti trdijo, da ukrep ne daje gospodarske prednosti družbi Correos, ker so nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve v skladu z merili iz sodbe Altmark ([19]). Pojasnili so še, da zadevni ukrep ni bil priglašen, ker so menili, da je v skladu z merili iz sodbe Altmark.

([16]) Komisija opozarja, da se za nekatera od teh vprašanj ne zdi, da bi bila povezana z državno pomočjo (npr. domnevna uporaba plenilskih cen), da se za druga ne zdi, da so neposredno povezana z družbo Correos (npr. domnevno navzkrižno subvencioniranje družbe Correos express), in da da v zvezi s tretjimi dejstva niso bila ugotovljena (npr. domnevno nadomestilo za financiranje oglaševalskih in komunikacijskih kampanj družbe Correos).

([17]) Anonimna oseba navaja tudi povečanje obsega obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve z zakonom o poštnih storitvah iz leta 2010 na pakete, ki tehtajo do 20 kg, kar naj bi kazalo interes družbe Correos za povečanje poslovanja, da bi izkoristila svoj položaj, ki ga ima kot izvajalka univerzalne storitve, in tako konkurirala drugim družbam za dostavo paketov na španskem trgu storitev dostave paketov.

([18]) Komisija bo nadomestila družbi Correos za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 ocenila v drugem sklepu (glej uvodno izjavo 32).

([19]) Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) Španski organi trdijo, da ukrep izpolnjuje tretji pogoj iz sodbe Altmark, v skladu s katerim nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve ne sme presegati neto stroškov (tj. stroškov, od katerih so odšteti ustrezni prihodki, prištet pa jim je razumen dobiček) obveznosti javne službe. Španija trdi, da je za izračun nadomestila uporabila veljavno metodologijo, ki bi ustrezala metodologiji NAC, predpisani z Direktivo 2008/6/ES. Španski organi trdijo, da je metodologija, ki so jo uporabili, izhajala iz poročila NERA, ki ga je Komisija naročila pri svetovalni družbi National Economic Research Associates. Po mnenju Španije je metodologija za izračun nadomestila iz poročila NERA ustrezna različica metodologije NAC. Komisija napačno domneva, da se lahko prekomerno nadomestilo, tudi v okviru sodbe Altmark, izračuna le z uporabo metodologije stroškovnega računovodstva, iz katere izhaja, da je družba Correos v obdobju 2004–2010 presegla tisto, kar se lahko šteje za potrebno za kritje vseh ali dela stroškov, nastalih pri izvajanju obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve.

(95) Španski organi trdijo tudi, da je ukrep v skladu s četrtim merilom iz sodbe Altmark. V skladu s četrtim merilom iz sodbe Altmark bi bila brez postopka javnega naročanja primerna raven prejetega nadomestila določena na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno, dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje v istem sektorju, ob upoštevanju prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja obveznosti javne službe. Po mnenju španskih organov je primerjava mogoča le s podjetji v istem sektorju, v tem primeru poštnem. Španija nasprotuje pomislekom Komisije glede sklepov iz poročila družbe Frontier Economics, v katerem je bilo navedeno, da je ukrep v skladu s četrtim merilom iz sodbe Altmark. Po mnenju Španije Komisija v nobenem sklepu ni dokazala, da so izvajalci poštnih storitev iz Grčije in Italije neučinkoviti. Poleg tega Španija meni, da za skladnost s četrtim merilom iz sodbe Altmark ni pomembno, da je bila študija izvedena naknadno. Komisija v prejšnjih sklepih ni menila, da bi naknadna študija pomenila oviro za sprejem četrtega merila iz sodbe Altmark. Španija se zlasti sklicuje na odločbo Komisije z dne 21. oktobra 2008 v zvezi z družbo Poste Italiane ([20]). Poleg tega so bila po navedbah Španije v ustaljeni sodni praksi sprejeta poročila, pripravljena naknadno. Španija se zlasti sklicuje na zadevo Chronopost–La Poste ([21]), kjer je Splošno sodišče sprejelo poročilo, ki je bilo pripravljeno naknadno.

(96) Španski organi menijo, da bi moral biti ukrep, če bi se štel za državno pomoč, razglašen za združljiv z notranjim trgom v skladu s členom 106(2) Pogodbe. Španija zlasti meni, da ukrep izpolnjuje merila združljivosti iz okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

(97) Španski organi nasprotujejo pomislekom, ki jih je Komisija izrazila glede popolnosti akta o pooblastitvi, v katerem so določene obveznosti javne službe in metode za izračun nadomestila. Po njihovem mnenju je lahko akt o pooblastitvi sestavljen iz enega ali več zavezujočih pravnih aktov. Država članica lahko sama izbere obliko zadevnega akta o pooblastitvi. Poleg tega ni nujno, da vsebuje izrecno navedbo izraza „akt o pooblastitvi“. Španski organi zlasti menijo, da je ukrep v skladu z zahtevo iz odstavka 16(e) okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, v skladu s katerim bi moral akt o pooblastitvi vključevati ureditve za preprečitev kakršnega koli prekomernega nadomestila in njegovo izterjavo. To je bilo dokazano z dejstvom, da je bilo prekomerno nadomestilo, dodeljeno leta 2005, v naslednjih letih povrnjeno.

(98) Kar zadeva možnost uporabe metodologije NAC kot metodologije za izračun nadomestila, španski organi trdijo, da odstavek 69 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 ne določa obveznosti uporabe metodologije NAC; državam članicam ne prepoveduje uporabe te metodologije. Poleg tega je v odstavku 184 Navodil Komisije za uporabo pravil Evropske unije o državni pomoči, javnih naročilih in notranjem trgu za storitve splošnega gospodarskega pomena, zlasti storitve splošnega pomena na področju socialne varnosti ([22]), pojasnjeno, da je namen neuporabe metodologije NAC iz odstavka 69 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, da se državi članici ne naloži dodatno breme za tiste ukrepe, ki so obstajali pred obveznostjo uporabe metodologije NAC. Zato španski organi menijo, da je metodologija NAC, kot jo je izvedla Španija, veljavna metodologija, ki se lahko zakonito uporabi za izračun nadomestila, dodeljenega pred letom 2012.

([20]) Glej odločbo Komisije z dne 21. oktobra 2008 v zadevi SA.20461 (C-49/2006 (ex NN 65/06)) – Poste Italiane (UL L 189, 21.7.2009, str. 3).
([21]) Zadeva T-613/97, Ufex in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:T:2006:150.
([22]) Objava Komisije z dne 29. aprila 2013 (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_sl.pdf.

(99) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 94, španski organi menijo, da je španska metodologija za izračun nadomestila za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki je temeljila na poročilu NERA, enaka metodologiji NAC. Po njihovem mnenju v zvezi s tem ni pomembno, da španska metodologija ne vsebuje spodbud za učinkovitost in nematerialnih koristi, saj takrat, ko je Španija uporabila zadevno metodologijo, ti dve merili nista obstajali. Uvedeni sta bili pozneje z Direktivo 2008/6/ES ter okvirom za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

(100) Španski organi nasprotujejo metodologiji in merilom, ki jih je Komisija v sklepu o začetku postopka iz leta 2016 uporabila v zvezi z razumnim dobičkom. Trdijo, da uporaba referenčnega razumnega dobička za vse izvajalce poštnih storitev ni primerna, ampak bi bilo treba razumni dobiček oceniti v vsakem primeru posebej. Referenčni razumni dobiček, ki ga je Komisija uporabila v sklepu o družbi bpost z dne 25. januarja 2012 ([23]), ne bi smel biti določen kot referenca za druge izvajalce poštnih storitev. Prvič, zadeva bpost se bistveno razlikuje od položaja družbe Correos, saj se ni nanašala na izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ampak na druge storitve splošnega gospodarskega pomena. Drugič, Komisija referenčnega razumnega dobička iz sklepa o družbi bpost ni dosledno uporabljala, saj je v drugih sklepih Komisije ([24]) dovolila višja referenčna merila.

5.1.2 OPROSTITEV PLAČILA DAVKA NA NEPREMIČNINE IN DAVKA NA GOSPODARSKE DEJAVNOSTI

(101) Kar zadeva oprostitev plačila davka na nepremičnine, so španski organi pojasnili, da družba Correos z zakonom o poštnih storitvah iz leta 1998 in zakonom o poštnih storitvah iz leta 2010 ni bila oproščena plačila davka na nepremičnine. Vendar so nekatera španska sodišča pri razlagi določb zadevnih dveh zakonov menila, da oprostitev plačila davka na nepremičnine za družbo Correos velja. Španski organi so pojasnili, da se je oprostitev plačila davka uporabila v zelo malo primerih. Pravzaprav se je dejansko uporabila za 94 prostorov družbe Correos od 13 000.

(102) Španski organi menijo, da oprostitev plačila davka ni mogoče pripisati državi, saj izhajajo iz španskih sodišč, ki so odločila, da se družbi Correos povrnejo davki na nepremičnine, ki jih je ta že plačala.

(103) Kar zadeva oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, španski organi menijo, da bi jo bilo treba šteti za veljavno pomoč. Oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti je bila vzpostavljena pred pristopom Španije k EGS. Po navedbah španskih organov je bila uvedena leta 1966, ko je bil z odlokom št. 3313/1966 z dne 29. decembra 1966 sprejet davek na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi. Davek na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi v obliki kvote za dovoljenja je bil z zakonom št. 39/1988 z dne 28. decembra 1988 nadomeščen z davkom na gospodarske dejavnosti. Po navedbah Španije se ta davek od leta 1966 ni bistveno spremenil, in to ne glede na to, da je bila družba Correos, ko je bila upravni organ, zaradi svoje narave v celoti oproščena plačila tega davka.

5.1.3 KAPITALSKE INJEKCIJE V LETIH 2004, 2005 IN 2006

(104) Španski organi menijo, da kapitalske injekcije iz let 2004, 2005 in 2006 ne vključujejo državne pomoči, ker so v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu.

(105) Poudarili so, da so bile pred kapitalskimi injekcijami izvedene predhodne ekonomske ocene, primerljive s tistimi, ki bi jih izvedel vsak zasebni vlagatelj. Kapitalske injekcije so bile predvidene v večletnih akcijskih načrtih, ki jih je odobrila država kot delničarka, in vključene v splošne državne proračune, v katerih so se upoštevali strateški načrti družbe, pripravljeni za razširitev njenega poslovanja na področjih z boljšimi možnostmi in izboljšanje učinkovitosti v okviru izrazite upočasnitve trga poštnih storitev.

([23]) Sklep Komisije z dne 25. januarja 2012 glede ukrepa SA.14588 (C 20/09) Belgije za podjetje De Post – La Poste (zdaj „bpost“) (UL L 170, 29.6.2012, str. 1)..

([24]) Glej na primer Sklep Komisije z dne 28. marca 2012 v zadevi SA.33054 (2012/N) – nadomestilo za neto stroške, nastale zaradi ohranjanja tržno neuspešnega omrežja v obdobju 2012–2015, in nadaljevanje sheme za obratni kapital (UL C 121, 26.4.2012, str. 1) ter Sklep Komisije 2012/636/EU z dne 25. januarja 2012 o ukrepu C 36/07 (ex NN 25/07), ki ga je Nemčija izvedla za podjetje Deutsche Post AG (UL L 289, 19.10.2012, str. 1).

(106) Natančneje, s strateškimi načrti za obdobje 2001–2006 se vzpostavljajo ukrepi za dokončanje postopka posodobitve podjetja, pri čemer si prizadevajo za naslednje cilje:

(a) zagotovitev prihodnje vzdržnosti poštnega poslovanja z izboljšanjem učinkovitosti in spodbujanjem poslovnih področij z najvišjo dodano vrednostjo;

(b) krepitev dejavnosti z najboljšimi možnostmi za srednjeročno rast;

(c) spodbujanje tehnološkega razvoja na področju upravljanja podatkovnih zbirk, vložišča itd.;

(d) posodobitev modela družbe Correos za upravljanje in organizacijo ter njegovo prilagoditev razmeram na trgu.

(107) Po navedbah španskih organov je morala biti družba za uresničitev navedenih ciljev opremljena z dodatnimi sredstvi, da bi lahko izvedla potrebne naložbe. Delničarka se je po analizi strategije podjetja odločila, da mu dodeli tri povečanja kapitala v skupnem znesku 48,08 milijona EUR, vsako v znesku 16,027 milijona EUR, ki se bodo izvedla v poslovnih letih 2004, 2005 in 2006. Navedeno povečanje kapitala se je štelo za ključni element za uresničitev napovedi glede stopenj donosnosti iz akcijskih načrtov družbe ter je bilo upoštevano v vrednotenjih, ki jih je izvedla edina delničarka. Povečanja kapitala so se dejansko zahtevala zaradi potrebe po izvedbi naložb, ki so bile „progresivne“ ali dodatne tistim, ki jih je družba običajno izvajala.

(108) Španski organi nadalje trdijo, da je bilo vrednotenje vključeno v okvir poslovnih možnosti in rezultatov, povezanih s povečanjem kapitala, pripravljen za petletno obdobje, kar je razumno obdobje za oceno, ali so odločitve o poslovnih naložbah zadovoljive. Navedene napovedi so bile upoštevane v večletnih akcijskih načrtih, ki so bili vključeni v splošne državne proračune. V večletnem finančnem načrtu, odobrenem v poslovnem letu 2004, sta bila prikazana 3,6-odstotna rast letnega prometa in povečanje neto dobička s povprečnim dobičkom v višini približno 5 % letno, vse v primerjavi s statičnim scenarijem brez povečanja kapitala. Navedeni rezultati so bili dobljeni z upoštevanjem enakega števila izplačil kapitala v letih 2004, 2005 in 2006, s čimer se je omogočilo izvajanje vrst ukrepov, ki so bili predvideni v strateških načrtih, kar zadeva naložbe.

(109) Napovedi, vključene v večletni akcijski načrt in s tem v splošni državni proračun, bi bile v celoti primerljive z napovedmi zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. So osnova, na podlagi katere se je država kot delničarka odločila za tri povečanja osnovnega kapitala družbe v višini 48 081 000 EUR.

(110) Navedene predhodne napovedi so prikazane v preglednici 3.

Preglednica 3

Večletni akcijski načrt iz leta 2004

	2005	2006	2007	2008
Neto promet (v tisoč EUR)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Rast prometa	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Neto dobiček ali izguba v poslovnem letu (v tisoč EUR)	78 092	97 214	106 038	113 403
Napovedani neto dobiček	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Španski organi so pojasnili, da so večletni akcijski načrti zanesljive predhodne analize ekonomskih in finančnih napovedi. Napovedi, ki jih vsebujejo, kažejo enake stopnje donosnosti, kot bi jih zahteval zasebni vlagatelj, zaradi česar je odločitev o povečanju osnovnega kapitala, da bi se družbi omogočila izvedba naložb, potrebnih za doseganje napovedanega dobička, popolnoma upravičena. Po mnenju španskih organov bi zaradi navedenih stopenj donosnosti vsak zasebni vlagatelj sprejel podobno odločitev.

(112) Španija navaja, da je sklep o povečanju osnovnega kapitala in izplačilu 16,027 milijona EUR sprejela 13. decembra 2004 na podlagi večletnega akcijskega načrta za poslovno leto 2004 z ugodnimi finančnimi napovedmi, prikazanimi v preglednici 1. Podobno je delničarka 5. decembra 2005 oziroma 29. decembra 2006 sprejela odločitvi v zvezi z naslednjima povečanjema, prav tako na podlagi ustreznih večletnih akcijskih načrtov. Španija navaja tudi, da se je dejanski razvoj parametrov, uporabljen v večletnih akcijskih načrtih, jasno izboljšal glede na finančne napovedi, kot je razvidno iz preglednice 4.

Preglednica 4

Dejanski rezultati

	2005	2006	2007	2008
Neto promet (v tisoč EUR)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Neto dobiček ali izguba v poslovnem letu	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Neto dobiček	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) Da bi španski organi dopolnili navedeno, so predložili tudi preizkus zasebnega vlagatelja, ki ga je naknadno izvedla družba Ernst & Young in v katerem je bilo ugotovljeno, da je bila interna stopnja donosnosti proučenih kapitalskih povečanj 9,29-odstotna, tržni stroški kapitala navedene naložbe pa so v času naložbe znašali 7,87 %.

(114) V zvezi s tem španski organi menijo, da se v pripombah Komisije iz sklepa o začetku postopka iz leta 2016 na podlagi zadeve Komisija proti EDF ([25]) o potrebi po izvedbi analize donosnosti pred zadevno naložbo ni upoštevalo, da je bilo izvedeno predhodno ekonomsko vrednotenje, in sicer preizkus zasebnega vlagatelja, ki ga vsebuje poročilo in je dopolnilni dokaz za potrditev veljavnosti uporabljenega preizkusa vlagatelja v tržnem gospodarstvu.

(115) Španski organi toliko bolj nasprotujejo pomembnosti sodbe v zadevi Komisija proti EDF v zadevnem primeru, ker je družba EDF poslovala v običajnih tržnih razmerah, družba Correos pa je bila pooblaščena za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve. Trdijo, da se pri analizi ukrepov, sprejetih v zvezi z javnim podjetjem, ki posluje v sektorju z obveznostjo zagotavljanja univerzalne storitve, naknadna analiza donosnosti ne more šteti za neveljavno, ker izvajanja storitve splošnega gospodarskega pomena ne ureja strogo tržna logika, v takem primeru pa je treba upoštevati vse objektivne in preverljive podatke, ki so na voljo.

(116) V skladu s to logiko španski organi menijo, da bi bili primernejša sodna praksa zadevi Chronopost I ([26]) in Chronopost II ([27]), v katerih je Sodišče Evropske unije potrdilo analizo Komisije v Odločbi 98/365/ES ([28]) v obeh sodbah, ki ju je izreklo zaradi zadevnih pritožb zoper navedeno odločbo. Komisija je v navedeni odločbi ocenjevala, ali je ravnanje francoskega izvajalca poštnih storitev (družbe La Poste) kot delničarja družbe SFMI-Chronopost komercialno upravičeno v skladu z merilom zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu, ter naknadno primerjala interno stopnjo donosnosti kapitalskih injekcij države v korist družbe La Poste in njene stroške lastniškega kapitala.

(117) Španski organi so nazadnje pojasnili, da bi bilo treba kapitalske injekcije, če se Komisija ne bi strinjala, da so v skladu z načelom zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu, proučiti ob upoštevanju člena 106(2) Pogodbe, ker predstavljajo sredstva, namenjena zagotavljanju javne službe, in nikakor niso bile niti zaradi namembnosti sredstev niti po svoji naravi pomoč za tekoče poslovanje.

([25]) Zadeva C-124/10 P, Komisija proti EDF, ECLI:EU:C:2012:318.
([26]) Sodba Sodišča z dne 3. julija 2003 v združenih zadevah C-83/01 P, C-93/01 P in C-94/01 P, Chronopost proti UFEX in drugim, ECLI:EU:C:2003:388.
([27]) Sodba Sodišča z dne 1. julija 2008 v združenih zadevah C-341/06 P in C-342/06 P, Chronopost in La Poste proti UFEX in drugim, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) Odločba Komisije 98/365/ES z dne 1. oktobra 1997 o domnevni državni pomoči Francije za družbo SFMI-Chronopost (UL L 164, 9.6.1998, str. 37).

5.1.4 RAZPOŠILJANJE VOLILNEGA GRADIVA V ZVEZI S POLITIČNIMI KANDIDATI

(118) Španski organi menijo, da razpošiljanje volilnega gradiva, ki ga je izvajala družba Correos, ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Nobena od dejavnosti, ki jih je družba Correos izvajala v okviru organizacije volitev, in zlasti razpošiljanje volilnega propagandnega gradiva v zvezi s političnimi kandidati niso gospodarske dejavnosti, saj so prerogativa države.

(119) Kar zadeva razpošiljanje volilnega propagandnega gradiva političnih kandidatov, španski organi zlasti nasprotujejo sklepnim ugotovitvam iz sklepa o začetku postopka, da je ukrep gospodarska dejavnost. Trdijo, da država ni uvedla tržnih orodij za zagotovitev, da vsi volivci prejmejo volilno propagandno gradivo političnih kandidatov. Volilni postopek zajema številne dejavnosti, ki so vse potrebne in medsebojno povezane ter katerih cilj je zagotavljati temeljno pravico do glasovanja. Zato bi se morala ta dejavnost šteti za prerogativo države.

(120) Španski organi menijo, da bi bil ukrep, če bi pomenil pomoč, veljavna pomoč, saj je bil sprejet pred pristopom Španije k Evropski gospodarski skupnosti leta 1986. Nadomestilo, dodeljeno volilnim kandidatom za razpošiljanje volilnega gradiva, se uporablja od leta 1977, ne da bi bilo kakor koli bistveno spremenjeno. Člen 44(3) kraljevega zakonodajnega odloka št. 20/1977 z dne 18. marca 1977 o volilnih določbah je določal, da se z ministrskim odlokom določijo posebne poštne tarife, ki jih je treba uporabiti za volilno gradivo, ki ga pošiljajo politični kandidati. Z ministrskim odlokom z dne 3. marca 1977 in ministrskim odlokom z dne 4. maja 1977 je bila za pisma, ki tehtajo do 50 gramov, določena fiksna tarifa v višini ene pezete, ki se od takrat ni spremenila.

(121) V členu 59 sistemskega zakona št. 5/1985 z dne 19. junija 1985 o splošnem volilnem sistemu je bila ponovljena obveznost, da se z ministrskim odlokom določi posebna tarifa, ki se političnim kandidatom zaračuna za pošiljanje volilnega gradiva. V členu 1 ministrskega odloka z dne 30. oktobra 1985 je bilo navedeno, da se posebne tarife iz ministrskega odloka z dne 3. maja 1977 še vedno uporabljajo. Pozneje je bilo v členu 1 ministrskega odloka z dne 30. aprila 1986 določeno, da se posebne tarife iz člena 1 ministrskega odloka z dne 30. oktobra 1985, tj. posebne tarife iz ministrskega odloka z dne 3. maja 1977, še vedno uporabljajo. Posebna tarifa, ki se uporablja za politične kandidate in je trenutno določena v členu 59 sistemskega zakona št. 5/1985 z dne 19. junija 1985 o splošnem volilnem sistemu, ki se nanaša na posebne tarife iz ministrskega odloka z dne 3. marca 1977, s členom 12 kraljevega odloka št. 605/1999 z dne 6. aprila 1999 ter zakonoma o poštnih storitvah iz let 1998 in 2010 ni bila spremenjena.

(122) Poleg tega španski organi trdijo, da bi moral biti ukrep, če bi se štel za državno pomoč, razglašen za združljiv z notranjim trgom v skladu s členom 106(2) Pogodbe.

(123) Glede na omejeno desetletno obdobje iz sklepa o začetku postopka (14. februar 2004–14. februar 2014) španski organi trdijo, da bi se moralo obravnavati obdobje 2004–2012, saj leta 2013 ni bilo volitev.

(124) Pooblastilo za storitev splošnega gospodarskega pomena v obdobju 2004–2011 je bilo določeno v ministrskih odlokih, ki so vključevali vsebino, obseg in trajanje obveznosti javne službe. Pooblastilo za storitev splošnega gospodarskega pomena za družbo Correos v letih 2011 in 2012 je bilo določeno v sporazumu sveta ministrov za vsake posamezne volitve. V teh sporazumih so bili navedeni narava, vsebina, obseg in trajanje službe splošnega gospodarskega pomena. Poleg tega je iz preglednice 5 razvidno, da skupno nadomestilo, ki ga je družba Correos prejela za razpošiljanje volilnega gradiva med volitvami, izvedenimi v obdobju 2004–2012, nikakor ni preseglo nastalih stroškov.

Preglednica 5

Premajhno nadomestilo družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva

(v EUR)

Leto	Vrsta volitev	Stroški skupaj	Prihodki 0,006 EUR na kos	Nadomestilo za razpošiljanje volilnega gradiva	Prihodki + nadomestilo stroški skupaj
2004	Nacionalne	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005	Regionalne	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(v EUR)

Leto	Vrsta volitev	Stroški skupaj	Prihodki 0,006 EUR na kos	Nadomestilo za razpošiljanje volilnega gradiva	Prihodki + nadomestilo stroški skupaj
2006	Regionalne	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007	Nacionalne/regionalne	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008	Nacionalne/regionalne	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009	Nacionalne/regionalne	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010	Regionalne	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011	Nacionalne/regionalne	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012	Regionalne	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013	n. p.	[…]	[…]		[…]
	SKUPAJ	**[…]**	**[…]**	**6 565 002**	**[…]**

(*) Zaupni podatki.

5.2 *PRIPOMBE ŠPANIJE GLEDE PRIPOMB TRETJIH OSEB*

(125) Prvič, španski organi so poudarili, da pritožnik, zaradi dopisa katerega se je začel ta postopek, ni predložil pripomb k sklepu o začetku postopka iz leta 2016. Španski organi so seznanjeni, da sta edini tretji osebi, ki sta predložili pripombe, družba Correos y Telégrafos, S.A., in anonimna tretja oseba, ki – kot je mogoče razbrati iz vsebine predloženih pripomb – predstavlja sektor dostave paketov.

5.2.1 PRIPOMBE GLEDE PRIPOMB, KI JIH JE PREDLOŽILA ANONIMNA TRETJA OSEBA

(126) Španski organi se sklicujejo na svoje pripombe k sklepu o začetku postopka iz leta 2016 o številnih zadevah, v zvezi s katerimi anonimna tretja oseba ni predložila posebnih dodatnih argumentov.

(127) Poleg tega so španski organi predložili nekaj dodatnih pripomb o naslednjih vprašanjih.

5.2.1.1 ***Podaljšanje preiskave***

(128) Španski organi menijo, da zahteva po podaljšanju preiskave na zastarano obdobje nedopustna in nedosledna, saj Komisija v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča formalni postopek preiskave na podlagi člena 108(2) Pogodbe izvede le za ukrepe, ki vzbujajo resne pomisleke o združljivosti, če so bili ti ukrepi izvedeni zunaj desetletnega zastaralnega roka. Španski organi opozarjajo tudi, da je anonimna zainteresirana stran to pravno točko priznala v svojih pripombah, v katerih je navedeno, da je „jasno, da ti zneski ne morejo biti predmet postopka preiskave, saj je zastaralni rok za pregled potekel“.

(129) Španski organi menijo tudi, da je zahteva glede podaljšanja preiskave na obdobje po letu 2010 neutemeljena, saj se je španska država omejila na predplačila iz državnega splošnega proračuna, ki bodo prilagojena po določitvi neto stroškov, ko bo novi načrt *Plan de Prestación* priglašen in bo o njem podala mnenje Evropska komisija.

(130) Po mnenju španskih organov tretja oseba implicitno priznava, da neto stroškov ni mogoče določiti, dokler ne bo sprejet novi načrt *Plan de Prestación*, saj se v pripombah sklicuje na opombe k letnim računovodskim izkazom družbe Correos za leto 2014, v katerih je navedeno: „Na zneske, vnesene v računovodske izkaze, bi lahko morda vplival sklep komisije CNMC ([29]) o izračunu neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v letih 2011, 2012 in 2013, ki se razlikuje od izračuna v splošnem proračunu države. Tega končnega učinka ne bi bilo mogoče izračunati do začetka veljavnosti novega načrta *Plan de Prestación*, s katerim se bodo določili metodologija in sestavni deli za izračun neto stroškov."

5.2.1.2 ***Domnevne ugodnosti, povezane z oprostitvijo plačila DDV***

(131) Kar zadeva oprostitev plačila DDV, so španski organi pojasnili, da je določena v španski zakonodaji in popolnoma skladna z določbami direktive EU, ki to ureja. Pojasnili so tudi, da pogoj glede pripisljivosti ni izpolnjen, če nacionalni ukrep prenaša akt Skupnosti, za katerega ne velja diskrecijska pravica, kot je bilo odločeno v sodbi Sodišča z dne 23. aprila 2009 v zadevi C-460/07 (Puffer) ([30]).

5.2.1.3 ***Domnevna nadomestila, ki jih je država družbi Correos dodelila za financiranje oglaševalskih in komunikacijskih kampanj***

(132) Španski organi zanikajo, da bi imela družba Correos korist od pomoči za financiranje njenih oglaševalskih in komunikacijskih kampanj.

(133) Španski organi so zlasti pojasnili, da povezani institucionalni načrti za oglaševanje in komuniciranje, ki jih anonimna tretja oseba navaja kot znak take podpore, vse dejavnosti, ki jih splošna državna uprava in javna podjetja izvajajo na tem področju, vključujejo zaradi statistike, vendar so bili stroški oglaševanja družbe Correos, navedeni v teh načrtih, vedno kriti iz sredstev družbe.

(134) Španski organi so pojasnili, da institucionalna komisija za oglaševanje in komuniciranje, ki je upravni kolegijski organ, kot je navedeno v samem načrtu, v načrt vključi vse institucionalne kampanje, ki jih bodo izvedli splošna državna uprava in povezani organi. Družba Correos y Telégrafos, S.A., tako kot vsako drugo javno podjetje pripravi svoje načrte za oglaševanje, ki jih financira iz lastnih sredstev, v navedeni načrt pa jih vključi le zaradi statistike.

5.2.2 PRIPOMBE GLEDE PRIPOMB, KI JIH JE PREDLOŽILA DRUŽBA CORREOS

(135) Španski organi se strinjajo s pripombami družbe Correos y Telégrafos, S.A.

(136) Španski organi so se na zahtevo družbe Correos v njenih pisnih pripombah, da bi bilo treba presežno odškodnino, navedeno v sklepu o začetku postopka iz leta 2016, zmanjšati za razdeljene dividende, odzvali s ponovitvijo trditve, da doslej še ni bil predložen noben dokaz o takem prekomernem nadomestilu.

(137) Vendar je Španija ponovila tudi pripombe, v katerih je poudarila, da je treba izplačilo dividend upoštevati za namene zmanjšanja morebitne pomoči, ki bi bila morda opredeljena ob koncu formalnega postopka preiskave. Te izredne in enkratne dividende, ki jih je družba Correos izplačala državi, bi se morale po mnenju španskih organov upoštevati pri izračunu javnih sredstev, ki so bila na voljo družbi Correos, v skladu s sklepom Komisije v zadevi Statsbaner ([31]).

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: komisija CNMC bo sprejela sklepe, ko bodo določeni neto stroški univerzalne poštne storitve in nepravično bremeza ta različna leta.
([30]) Zadeva C-460/07, Sandra Puffer proti Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, ECLI:EU:C:2009:254.
([31]) Sklep Komisije 2011/3/EU z dne 24. februarja 2010 o pogodbah o izvajanju javne službe prevoza, ki sta jih sklenila dansko ministrstvo za promet in družba Danske Statsbaner (Državna pomoč C 41/08 (ex NN 35/08)) (UL L 7, 11.1.2011, str. 1).

5.3 *DODATNE PRIPOMBE ŠPANIJE*

5.3.1 ALTERNATIVNI PRISTOPI K IZRAČUNU PREKOMERNEGA NADOMESTILA ZA OBVEZNOST ZAGOTAVLJANJA UNIVERZALNE STORITVE V OBDOBJU 2004–2010

(138) Španski organi ponovno poudarjajo, da nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve v obdobju 2004–2010 za družbo Correos ne vključujejo državne pomoči, če pa jo, bi jo bilo treba šteti za združljivo, poleg tega pa menijo, da bi se lahko morebitno prekomerno nadomestilo, tudi če bi se sprejel pristop Komisije iz sklepa o začetku postopka iz leta 2016 glede uporabe metodologije razporeditve stroškov ([32]), izračunalo le ob upoštevanju spodaj navedenih predpostavk.

(139) Prvič, rezervirano in nerezervirano področje bi bilo treba obravnavati ločeno: rezervirano področje ustreza poštnim storitvam v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki se izvedejo monopolno, nerezervirano področje pa vključuje poštne storitve v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve. Poleg tega se je nadomestilo na rezerviranem področju izračunalo z metodo, pri kateri so bili rezultati popolnoma enaki kot pri metodologiji razporeditve stroškov, za nerezervirano področje pa se je uporabil pristop NAC, v skladu s katerim se je nadomestilo izračunalo in določilo za vsako področje posebej. Zato bi bilo treba ti področji šteti za dve ločeni storitvi splošnega gospodarskega pomena, za kateri se izvedeta ločeni oceni in uporabita različni metodologiji za izračun nadomestila. Na podlagi španske metodologije nadomestilo za rezervirano področje ustreza njegovim računovodskim neto stroškom (skupni stroški, od katerih se odštejejo prihodki), nadomestilo za nerezervirano področje pa se izračuna na podlagi pristopa NAC, ki zajema rezultate izgub v segmentih nerezerviranega področja, ki ustvarjajo izgubo, ob predpostavki, da bi vsak zasebni izvajalec brez obveznosti javne službe poslovanje v teh segmentih prenehal.

(140) Glede na to razlago bi bilo od skupno približno 955,237 milijona EUR celotnega nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljenega družbi Correos v obdobju 2004–2010, približno 637,850 milijona EUR (računovodska izguba rezerviranega področja) dodeljenega rezerviranemu področju, 317,387 milijona EUR (preostanek) pa nerezerviranemu področju (glej preglednico 6).

Preglednica 6

Nadomestila za rezervirano in nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve

(v milijonih EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Rezervirano področje	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Nerezervirano področje	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Skupaj	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Španski organi menijo, da bi bilo treba obe nadomestili nato oceniti ločeno, zaradi česar bi se dobljeni rezultat razlikoval od rezultata, ki ga je dobila Komisija v sklepu o začetku postopka iz leta 2016.

5.3.1.1 ***Ocena nadomestil za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve***

(142) Španski organi so predlagali, naj se nadomestila za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ocenijo z uporabo metodologije razporeditve stroškov in referenčnim merilom donosa iz poslovanja ([33]) (ROS) v višini 4,8 % (referenčno merilo je bilo v zadevi bpost uporabljeno za pooblastila z nizkim tveganjem).

([32]) Pri metodologiji razporeditve stroškov se neto stroški obveznosti javne službe, kot je obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, izračunajo tako, da se od nastalih stroškov odštejejo prihodki, pridobljeni med izvajanjem obveznosti javne službe. Na podlagi navedene metodologije se lahko navedenim neto stroškom prišteje razumni dobiček, da se izračuna najvišji znesek dovoljenega nadomestila.

([33]) Donos iz poslovanja je ukrep za donosnost, znan tudi kot stopnja dobička iz poslovanja. Izračuna se kot razmerje med neto dobičkom iz poslovanja (pred obrestmi in obdavčitvijo) in prihodki od prodaje. Natančneje, neto dobiček iz poslovanja je razlika med prihodki in stroški na ravni poslovanja.

(143) Rezultat uporabe takega pristopa je očitno premajhno nadomestilo za družbo Correos za to storitev splošnega gospodarskega pomena, saj pomoč, dodeljena za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, natančno ustreza njenim neto računovodskim stroškom, kot je prikazano v preglednici 7, premajhno nadomestilo pa znaša toliko kot razumni dobiček, ki se ni upošteval.

Preglednica 7

Premajhno nadomestilo za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve

(v milijonih EUR)

Rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Stroški	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto stroški = stroški – prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Razumni dobiček (na podlagi 4,8-odstotnega donosa iz poslovanja)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto stroški + razumni dobiček	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nadomestilo, dovoljeno družbi Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nadomestilo, dodeljeno družbi Correos	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Premajhno nadomestilo = dovoljeno nadomestilo – dodeljeno nadomestilo	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) Španski organi so pojasnili, da bi bilo treba glede na to, da je družba Correos prejela premajhno nadomestilo za izvajanje rezerviranih storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, drugi pogoji iz okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 pa so izpolnjeni, nadomestilo, dodeljeno za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, šteti za združljivo.

5.3.1.2 ***Ocena nadomestil za nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve***

(145) Španski organi menijo, da se lahko v zvezi z nerezerviranimi storitvami v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve uporabi referenčno merilo, ki je bilo v zadevi bpost uporabljeno za pooblastila z visokim tveganjem.

(146) Vendar španski organi priznavajo, da bi imelo na podlagi take predpostavke nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve vsako leto negativne neto stroške, tj. neto dobiček, ki ne bi omogočal nobenega nadomestila, kot je prikazano v preglednici 8.

Preglednica 8

Prekomerno nadomestilo za nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve

(v milijonih EUR)

Nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Stroški	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(v milijonih EUR)

Nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Neto stroški = stroški – prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Razumni dobiček (na podlagi 7,4-odstotnega donosa iz poslovanja)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto stroški + razumni dobiček	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Dovoljeno nadomestilo	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Dodeljeno nadomestilo	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Prekomerno nadomestilo = dodeljeno nadomestilo – dovoljeno nadomestilo	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) Na podlagi tega pristopa bi se lahko nadomestilo, ki je bilo družbi Correos dodeljeno za nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, če je bilo prekomerno, štelo za nezdružljivo. Vendar pa španski organi poudarjajo tudi, da bi bilo treba za dividende upoštevati, da se je zaradi njih dejansko zmanjšal znesek nadomestila, dodeljenega družbi Correos, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 148 do 152.

5.3.2 DIVIDENDE

(148) Španski organi so pojasnili, da je družba Correos v obdobju 2004–2010 izplačevala dividende (glej preglednico 9).

Preglednica 9

Dividende, ki jih je izplačala družba Correos

(v milijonih EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Plačane dividende	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Španski organi so pojasnili, da se te dividende ne bi smele obravnavati zlasti kot povračilo delničarki, saj so imele bolj vlogo implicitnega mehanizma za vračilo sredstev, ki je španskim organom v posebnih okoliščinah tega primera omogočil, da od družbe pridobijo sredstva in tako zmanjšajo morebitno prekomerno financiranje. Država se je kot proračunski organ odločila, da take dividende vključi v vsak splošni državni proračun, sprejet v obdobju 2005–2008, za odpravo morebitnega prekomernega financiranja, opredeljenega v letu pred tistim, v katerem so bile sprejete take proračunske odločitve. V letih 2009 in 2010 taka določba ni bila sprejeta, saj so napovedi kazale, da bo imela družba v navedenih letih izgubo.

(150) Prvič, španski organi so pojasnili, da je odločitev o izplačilu dividend mogoče pripisati španski državi kot javnemu organu in ne upravi družbe Correos. V zvezi s tem so španski organi pojasnili, da:

(a) je določba o izplačilu dividend družbe Correos izražena v splošnem državnem proračunu pod postavko kapital družbe in v poglavju o nedavčnih prihodkih države. Splošni državni proračun se sprejme z osnutkom zakona (*Anteproyecto de Ley*), ki ga odobri svet ministrov in se predloži parlamentu v končno odločitev;

(b) potreba po prilagoditvah financiranja z dividendami temelji na rezultatih družbe v letu pred tistim, v katerem so upoštevani v splošnem državnem proračunu, saj so ti rezultati edini, ki so na voljo, ko se vsako leto septembra sprejema osnutek proračunskega zakona;

(c) Correos kot družba očitno ni imela interesa za izplačilo dividend državi, ki je bila v vsakem primeru zavezana plačevanju nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve do leta 2010.

(151) Drugič, španski organi so pojasnili, da so bile zaradi okoliščin dividende edini praktični način za ublažitev morebitnega prekomernega financiranja v nekaterih letih iz naslednjih razlogov:

(a) Španija je leta 2000 z družbo Correos sklenila pogodbo, v skladu s katero se je do leta 2010 določen znesek nadomestila samodejno izplačeval, njegov izračun pa je temeljil na vnaprej določeni formuli;

(b) Španija ni formalno preverila, ali je bilo izplačano nadomestilo prekomerno, vendar so se španski organi zavedali, da je posebej pozitivno finančno stanje družbe v nekaterih letih dokazovalo, da del sredstev v teh letih morda ni bil v celoti potreben;

(c) v takih okoliščinah je bilo izplačilo dividend edino pravno sredstvo, ki ga je država lahko uporabila za zmanjšanje morebitnega presežnega financiranja, dodeljenega družbi Correos, saj v pogodbi ni bil predviden noben drug način. Dividende so v tem primeru delovale kot vrsta mehanizma za vračilo sredstev;

(d) španski organi so pojasnili tudi, da družba Correos ni imela posebne gospodarske prednosti zaradi presežnega financiranja in njegovega poplačila z dividendami. Družba je bila v teh letih zelo donosna (in ni potrebovala dodatnih sredstev za delovanje), ni dobila bančnih posojil (torej ni izkoristila boljše kreditne sposobnosti) in ni izvedla posebnih prevzemov.

(152) Španski organi so na podlagi te logike pojasnili, da se je o dividendah, izplačanih v letu N, odločilo v letu N – 1 na podlagi računovodskih rezultatov, ki so bili na voljo za leto N – 2. Zato so bile te dividende namenjene zmanjšanju prekomernega nadomestila iz leta N – 2, kot je povzeto v preglednici 10.

Preglednica 10

Dividende in prekomerno nadomestilo

(v milijonih EUR)

	Znesek dividend	Leto plačila	Povezano leto prekomernega nadomestila	Znesek prekomernega nadomestila v zadevnem letu	Zmanjšano prekomerno nadomestilo za zadevno leto
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Skupaj	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. **DODATNE PRIPOMBE DRUŽBE UNIPOST**

(153) Družba Unipost je 20. marca 2018 Komisijo obvestila, da je 19. februarja 2018 začela postopek likvidacije in da je po njenem mnenju nezdružljiva državna pomoč, dodeljena družbi Correos, pomembno prispevala k njenemu stečaju.

(154) Po mnenju družbe Unipost je taka nezdružljiva pomoč družbi Correos omogočila uporabo nižjih cen na nerezerviranih trgih, saj je uporabljala cenovno politiko, ki ni bila povezana z njenimi stroški na takih nerezerviranih trgih.

7. **OCENA UKREPOV**

7.1 *NADOMESTILA ZA OBVEZNOST ZAGOTAVLJANJA UNIVERZALNE STORITVE, DODELJENA NA PODLAGI ZAKONA O POŠTNIH STORITVAH IZ LETA 1998*

7.1.1 DRŽAVNA POMOČ V SMISLU ČLENA 107(1) POGODBE

(155) V skladu s členom 107(1) Pogodbe „je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.

(156) Iz tega sledi, da se finančni ukrep lahko šteje za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, če so izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji: (i) ukrep je mogoče pripisati državi članici in se financira iz državnih sredstev; (ii) podjetjem mora zagotavljati gospodarsko prednost; (iii) navedena prednost mora biti selektivna in (iv) ukrep mora izkrivljati ali bi lahko izkrivljal konkurenco ter lahko vpliva na trgovino med državami članicami.

7.1.1.1 ***Ukrep, ki ga je mogoče pripisati državi in ki se financira iz državnih sredstev***

(157) Da bi ukrep pomenil državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, ga mora dodeliti država ali se financirati iz državnih sredstev. Državna sredstva vključujejo vsa sredstva javnega sektorja ([34]), vključno s sredstvi subjektov znotraj države (decentraliziranih, zveznih, regionalnih ali drugih) ([35]).

(158) Nadomestila za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 se izplačajo neposredno iz splošnega državnega proračuna, zato jih je očitno mogoče pripisati državi in se financirajo iz državnih sredstev.

7.1.1.2 ***Zagotavljanje selektivne gospodarske prednosti podjetju***

A. **Selektivnost**

(159) Da bi državni ukrep spadal na področje uporabe člena 107(1) Pogodbe, mora dajati prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“. Zato se lahko za pomoč štejejo le ukrepi v korist podjetjem, s katerimi je prednost dodeljena selektivno.

(160) Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve so očitno selektivna, saj ima od njih korist le eno podjetje: Correos.

B. **Pojem podjetje**

(161) Javno financiranje, dodeljeno subjektu, se lahko šteje za državno pomoč le, če je subjekt „podjetje“ v smislu člena 107(1) Pogodbe. Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) dosledno opredeljuje podjetja kot subjekte, ki opravljajo gospodarsko dejavnost ([36]). Uvrstitev subjekta med podjetja je torej odvisna od narave njegove dejavnosti, ne glede na njegov pravni status ali način financiranja ([37]). Za dejavnost se mora na splošno

([34]) Zadeva T-358/94, Compagnie nationale Air France proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:T:1996:194, točka 56.
([35]) Zadeva 248/84, Zvezna republika Nemčija proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:1987:437, točka 17, ter združeni zadevi T-92/00 in T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA in Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00) proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:T:2002:61, točka 57.
([36]) Združene zadeve od C-180/98 do C-184/98, Pavel Pavlov in drugi proti Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, ECLI:EU:C:2000:428, točka 74.
([37]) Zadeva C-41/90, Höfner & Fritz Elser proti Macrotron GmbH, ECLI:EU:C:1991:161, točka 21, ter združene zadeve od C-180/98 do C-184/98, Pavel Pavlov in drugi proti Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, ECLI:EU:C:2000:428, točka 74.

šteti, da je gospodarske narave, kadar vključuje ponujanje blaga in storitev na trgu ([38]). Subjekt, ki opravlja gospodarske in negospodarske dejavnosti, se obravnava kot podjetje le v povezavi z gospodarskimi dejavnostmi ([39]). Dejstvo, da namen podjetja ni ustvariti dobiček, ne pomeni nujno, da njegove dejavnosti niso gospodarske narave ([40]).

(162) V obravnavanem primeru družba Correos za plačilo ponuja poštne storitve na španskem trgu, pri čemer konkurira drugim ponudnikom. Ponujanje poštnih storitev na tem trgu torej pomeni gospodarsko dejavnost. Z nadomestili za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve družba Correos prejme nadomestilo za izvajanje nekaterih od teh poštnih storitev, torej za gospodarsko dejavnost. V skladu s tem je treba družbo Correos v zvezi z dejavnostmi, ki se financirajo z zadevnimi ukrepi, opredeliti kot podjetje.

C. **Gospodarska prednost**

(163) Prednost v smislu člena 107(1) Pogodbe je katera koli gospodarska korist, ki je podjetje ne bi pridobilo pod običajnimi tržnimi pogoji, tj. brez posredovanja države ([41]). Pomemben je le vpliv ukrepa na podjetje, ne pa vzrok ali cilj posredovanja države ([42]). Prednost pomeni vsako izboljšanje finančnega položaja podjetja zaradi posredovanja države.

(164) Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve so zasnovana za kritje vseh ali dela neto stroškov, ki jih je imela družba Correos pri izvajanju navedene obveznosti. Brez posredovanja države bi morala družba Correos te stroške kriti sama. Z ukrepom, ki se ocenjuje, se družbi Correos krije del stroškov njenih gospodarskih dejavnosti in s tem izboljša njen finančni položaj. Zato ukrep, ki se ocenjuje, ne glede na vprašanje, ali je v skladu s pogoji iz sodbe Altmark, družbi Correos *prima facie* zagotavlja prednost.

D. **Izpolnjevanje meril iz sodbe Altmark**

(165) Za nadomestilo za javne storitve, dodeljeno družbi, ki izpolnjuje štiri merila Sodišča iz sodbe Altmark, se šteje, da ne dodeljuje gospodarske prednosti in zato ne pomeni državne pomoči ([43]). Navedena štiri kumulativna merila so:

(a) „[…] Prvič, podjetje, ki prejema nadomestilo, mora dejansko izpolnjevati obveznosti javne službe, te obveznosti pa morajo biti jasno opredeljene. […]

(b) […] Drugič, merila, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, morajo biti določena vnaprej ter objektivno in pregledno […].

(c) […] Tretjič, nadomestilo ne sme presegati tistega, kar je potrebno za kritje vseh ali dela stroškov, ki so nastali z izpolnjevanjem obveznosti javne službe ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička […].

(d) […] Četrtič, če podjetje, ki se mu naloži izpolnjevanje obveznosti javne službe, v konkretnem primeru ni izbrano s postopkom oddaje javnega naročila, ki omogoča, da se izbere tisti ponudnik, ki lahko te storitve opravlja z najnižjimi stroški za skupnost, se mora raven potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize

([38]) Zadeva C-118/85, Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, ECLI:EU:C:1987:283, točka 7.
([39]) Zadevi C-82/01 P, Aéroports de Paris proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:2002:617, točka 74, in C-49/07, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) proti Elliniko Dimosio, ECLI:EU:C:2008:376, točka 25. Glej tudi sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (UL C 8, 11.1.2012, str. 4), odstavek 9.
([40]) Zadevi C-49/07, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) proti Elliniko Dimosio, ECLI:EU:C:2008:376, točka 27, in C-244/94, Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie in Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs proti Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, ECLI:EU:C:1995:392, točka 21.
([41]) Zadevi C-39/94, Syndicat français de l'Express international (SFEI) in drugi proti La Poste in drugim, ECLI:EU:C:1996:285, točka 60, in C-342/96, Kraljevina Španija proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:1999:210, točka 41.
([42]) Zadeva C-173/73, Italijanska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:1974:71, točka 13.
([43]) Zadeva C-280/00, Altmark Trans GmbH in Regierungspräsidium Magdeburg proti Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

stroškov, ki bi jih povprečno, dobro vodeno podjetje, ki je ustrezno opremljeno s prevoznimi sredstvi, zato da lahko zadosti zahtevam javne službe, imelo pri izpolnjevanju teh obveznosti ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti."

(166) Kar zadeva nadomestilo, dodeljeno družbi Correos v obravnavanem obdobju, Komisija potrjuje svoja stališča iz sklepa o začetku postopka iz leta 2016 ([44]), da tretje in četrto merilo iz sodbe Altmark nista izpolnjeni.

Tretje merilo iz sodbe Altmark

(167) Komisija je v sklepu z dne 25. januarja 2012 v zvezi z družbo bpost ([45]) določila razumni referenčni razpon dobička, ki se uporablja za vse izvajalce poštnih storitev v Uniji. Navedeno referenčno stopnjo dobička je določila na podlagi treh izvedenskih študij (družb WIK Consult, Deloitte oziroma Charles River Associates). Navedena referenčna stopnja dobička, ki se uporablja za vse izvajalce poštnih storitev v EU (izražena kot donos iz poslovanja), temelji na izmerjeni donosnosti skupin primerljivih podjetij v poštnem sektorju in sektorju dostave paketov v več državah. Natančneje, kadar je izvajalec poštnih storitev izpostavljen visoki stopnji tveganja, se uporablja referenčni razpon [za 5,4–7,4-odstotni donos iz poslovanja], v primeru le nizke stopnje tveganja pa se uporablja referenčni razpon [za 3,6–4,8-odstotni donos iz poslovanja] ([46]).

(168) Komisija je v sklepu o začetku postopka iz leta 2016 na podlagi naslednjega izračuna (glej preglednico 11), v katerem je bila uporabljena najvišja referenčna stopnja donosa iz poslovanja, določena v zadevi bpost, izrazila pomisleke, da je družba Correos morda prejela prekomerno nadomestilo.

Preglednica 11

Morebitno prekomerno nadomestilo za družbo Correos

(v milijonih EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Prihodki od obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Stroški zaradi obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto stroški = stroški – prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Razumni dobiček (na podlagi 7,4-odstotnega donosa iz poslovanja)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto stroški + razumni dobiček	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nadomestilo, dovoljeno družbi Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nadomestilo, dodeljeno družbi Correos	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Morebitno prekomerno nadomestilo = dodeljeno nadomestilo – dovoljeno nadomestilo	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) Glej odstavke od 71 do 82 sklepa o začetku postopka iz leta 2016.
([45]) Glej uvodne izjave od 296 do 320 Sklepa 2012/321/EU.
([46]) V primeru družbe bpost je bila za leti 2004 in 2005 uporabljena 4-8-odstotna razumna stopnja dobička, za leta od 2006 do 2010 pa stopnja, ki se ujema s 7,4-odstotnim donosom iz poslovanja. Komisija je na podlagi teh razumnih stopenj dobička sklenila, da je družba bpost prejela prekomerno nadomestilo, zaradi česar je morala vrniti 417 milijonov EUR (glej http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) Španski organi in/ali družba Correos ([47]) so podali nekaj pripomb glede pomislekov, ki jih je izrazila Komisija (glej oddelka 4.1.1 in 5.1.1):

(a) za preverjanje, ali je tretje merilo iz sodbe Altmark izpolnjeno, se lahko uporabi metodologija NAC;

(b) španska metodologija je ustrezna različica metodologije NAC;

(c) nadomestila, dodeljena družbi Correos, ustrezajo neto stroškom obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki se jim je bilo mogoče izogniti, zato nadomestilo ne more biti prekomerno in bi se moralo tretje merilo iz sodbe Altmark šteti za izpolnjeno;

(d) v zvezi z izpolnitvijo tretjega merila iz sodbe Altmark bi z uporabo metodologije NAC in s tem uporabo španske metodologije nastala legitimna pričakovanja;

(e) španski organi so predlagali tudi alternativo izvedbi metodologije razporeditve stroškov, ki da drugačen rezultat, kot ga je dobila Komisija.

(170) Ti različni argumenti so obravnavani v nadaljevanju.

— Za preverjanje, ali je tretje merilo iz sodbe Altmark izpolnjeno, se lahko uporabi metodologija NAC.

(171) Španski organi in/ali družba Correos menijo, da je mogoče tretje merilo iz sodbe Altmark preveriti z metodologijo NAC (tj. da se lahko neobstoj prekomernega nadomestila, ki se zahteva s tretjim merilom iz sodbe Altmark, preveri s primerjavo neto stroškov storitve splošnega gospodarskega pomena, ki se jim je bilo mogoče izogniti, in nadomestila, dodeljenega izvajalcu storitve splošnega gospodarskega pomena).

(172) Komisija je spomnila, da je bila sodba Altmark sprejeta 29. julija 2003. Ni dvoma, da je bila ob sprejetju navedene sodbe edina veljavna metoda za izračun neto stroškov storitve splošnega gospodarskega pomena metodologija razporeditve stroškov. Sodba Altmark se nanaša na nastale stroške in prejemke, ki nedvomno opredeljujejo metodologijo razporeditve stroškov, medtem ko se metodologija NAC v bistvu opira na pojem stroškov, ki se jim je bilo mogoče izogniti (ki po definiciji niso nastali).

(173) Metodologija razporeditve stroškov je bila vključena v okvir za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2005 ([48]), ki se je uporabljal od 29. novembra 2005 do 31. januarja 2012, na njem pa je v navedenem obdobju temeljilo več sklepov Komisije o nadomestilu za obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ([49]). Je tudi metodologija, ki jo je treba uporabljati na podlagi okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, če ni mogoče uporabiti metodologije NAC ([50]). Metodologijo NAC je Komisija kot veljaven način za izračun neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve formalno uvedla šele v Direktivi 2008/6/ES (ki je začela veljati 1. januarja 2011) in okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 (ki je začel veljati 31. januarja 2012).

(174) Sodišče je pojasnilo, da je pojem državna pomoč objektivni in pravni pojem, ki je neposredno opredeljen v Pogodbi ([51]). Zato bi se zdelo napačno skozi čas spremeniti metodologijo, s katero se ocenjuje prisotnost pomoči v skladu s sodbo Altmark, da bi se uskladila z možnostmi, ki jih je Komisija izbrala v okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, v katerem so opisani pogoji za združljivost nekaterih nadomestil za storitve splošnega gospodarskega pomena. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 172, je taka razlaga vsekakor v nasprotju s tem, kar dobesedno piše v sodbi.

(175) Komisija se zato ne strinja, da bi se lahko metodologija NAC uporabila za preverjanje skladnosti s tretjim merilom iz sodbe Altmark.

— Španska metodologija je ustrezna različica metodologije NAC

(176) Španski organi in/ali družba Correos zagovarjajo mnenje, da je španska metodologija ustrezna različica metodologije NAC, ki je bila kot primerna metoda za izračun neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve priznana v Direktivi 2008/6/ES ter okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

([47]) Glede na to, da so pripombe španske države in družbe Correos zelo podobne, se bo Komisija v nadaljevanju dokumenta sklicevala na pripombe španskih organov in/ali družbe Correos. V večini primerov sta obe strani podali enako pripombo. V nekaterih primerih jo je podala le ena od njiju.

([48]) Sporočilo Komisije: Okvir Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve (UL C 297, 29.11.2005, str. 4).

([49]) Glej zlasti Sklep 2012/321/EU in Sklep 2012/636/EU.

([50]) Glej sprotno opombo 2 v odstavku 21 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012. Ta metodologija razporeditve stroškov je opisana v odstavku 28 in naslednjih okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

([51]) Glej sodbo Sodišča z dne 22. decembra 2008 v zadevi C-487/06 P, British Aggregates proti Komisiji, ECLI:EU:C:2008:757, točka 111.

(177) Po mnenju Komisije se španska metodologija, tudi če bi se metodologija NAC lahko uporabila za preverjanje skladnosti s tretjim merilom iz sodbe Altmark, *quod non*, očitno ne more šteti za ustrezno različico metodologije NAC.

(178) Prvič, kot so priznali sami španski organi, je mogoče ugotoviti, da španska metoda metodologijo razporeditve stroškov uporablja za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve (glej uvodno izjavo 139). Po navedbah španskih organov bi se lahko z metodologijo NAC morda primerjal le pristop, ki se uporablja za nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve (kjer so neto stroški enaki vsoti izgub v segmentih nerezerviranega področja obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki prinašajo izgubo; glej uvodno izjavo 139). Tak dvojni pristop se sam po sebi zdi v nasprotju z metodologijo NAC, kot jo je Komisija opisala ([52]) in jo izvaja v svoji praksi odločanja ([53]), kar pomeni, da bi se primerjal položaj celotne družbe z obveznostjo javne službe in brez nje (v tem primeru z obveznostjo zagotavljanja univerzalne storitve).

(179) Tudi ob upoštevanju le nerezerviranega področja obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve se španska metodologija v marsičem razlikuje od metodologije NAC, kot jo je Komisija opisala in jo izvaja v svoji praksi odločanja.

(180) Prvič, za špansko metodologijo se zdi, da ne temelji na realističnem hipotetičnem scenariju, ki je pomemben element metodologije NAC. Dejansko le naknadno prouči izgube stroškovnih mest, ki prinašajo izgubo. Španski organi trdijo, da temelji na implicitnem hipotetičnem scenariju: vsak zasebni izvajalec brez obveznosti javne službe bi ta stroškovna mesta ukinil (glej uvodno izjavo 139). Vendar se zdi, da tak pristop ne opisuje dejanske poslovne strategije, v skladu s katero bi bilo treba predhodno določiti stroškovna mesta, ki bi jih bilo treba ukiniti, saj od izvajalca ne bi bilo mogoče pričakovati, da bo vnaprej natančno vedel, katera stroškovna mesta bodo prinašala izgubo. Poleg tega se zdi, da bi se lahko v skladu s špansko metodologijo stroškovna mesta iz leta v leto v obravnavanem obdobju ukinjala in po želji spet vzpostavljala, kar ni realističen hipotetični scenarij.

(181) Španska metodologija poleg tega tudi ne vsebuje popravka za učinek prenehanja izvajanja navedenih nedobičkonosnih prometnih tokov na donosnost drugih proizvodov in storitev (ki spadajo v obveznost zagotavljanja univerzalne storitve ali ne), kot se tudi zahteva z metodologijo NAC.

(182) Nazadnje, pri španski metodologiji se ne upoštevajo nematerialne in tržne koristi ter ne vsebuje spodbud za stroškovno učinkovitost, kot se zahteva z metodologijo NAC.

(183) Ob upoštevanju navedenega Komisija meni, da španska metodologija ni ustrezna različica metodologije NAC.

— Nadomestila, dodeljena družbi Correos, ustrezajo neto stroškom obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki se jim je bilo mogoče izogniti, zato nadomestilo ne more biti prekomerno in bi se moralo tretje merilo iz sodbe Altmark šteti za izpolnjeno.

(184) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 172 do 175, se Komisiji metodologija NAC ne zdi primerna za potrditev tretjega merila iz sodbe Altmark, poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 176 do 183, pa se ji španska metodologija ne zdi ustrezna različica metodologije NAC.

(185) Zato Komisija meni, da nadomestila, ki so bila družbi Correos dodeljena v skladu s špansko metodologijo, ne ustrezajo neto stroškom obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki se jim je bilo mogoče izogniti, in tudi če bi ustrezali, to ne bi zadoščalo za zagotovitev skladnosti s tretjim merilom iz sodbe Altmark.

([52]) Kot je na primer opisano v delovnem dokumentu služb Komisije, priloženem Poročilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi direktive o poštnih storitvah, in zlasti Prilogi o izračunu neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne poštne storitve. Dodatne smernice so na voljo v praksi odločanja Komisije v zvezi z državno pomočjo od leta 2012.

([53]) Glej na primer Sklep Komisije z dne 4. decembra 2015 v zadevi SA.43243 (2015/N) – Državna nadomestila, dodeljena Poste Italiana SpA za izvajanje univerzalne poštne storitve v obdobjih 2012–2015 in 2016–2019 (UL C 104, 18.3.2016, str. 1), Sklep Komisije z dne 1. avgusta 2014 v zadevi SA.35608 (2014/C), ki jo je Grčija izvedla v korist družbe Hellenic Post (ELTA) (UL C 348, 3.10.2014, str. 48), Sklep Komisije z dne 5. avgusta 2016 v zadevi SA.38869 (2014/N) – Nadomestilo družbi Poczta Polska za neto stroške izvajanja obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v obdobju 2013–2015 (UL C 284, 5.8.2016, str. 1).

— V zvezi z izpolnitvijo tretjega merila iz sodbe Altmark bi z uporabo metodologije NAC in s tem uporabo španske metodologije nastala legitimna pričakovanja.

(186) Španski organi in/ali družba Correos trdijo, da bi lahko imela Španija z uporabo metodologije NAC in španske metodologije legitimna pričakovanja v zvezi z izpolnitvijo tretjega merila iz sodbe Altmark.

(187) Sodišče je v zvezi z državno pomočjo razsodilo ([54]), da ni mogoče uporabiti načela varstva legitimnih pričakovanj, če pomoč ni bila priglašena Komisiji in je torej nezakonita pomoč. V skladu s tem se je na legitimna pričakovanja glede zakonitosti dodeljene pomoči načeloma – in v izjemnih okoliščinah – mogoče sklicevati le, če je bila ta pomoč priglašena Komisiji.

(188) Španija nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve ni nikoli priglasila Komisiji, čeprav je Komisija poskrbela za obveščanje javnosti o praksi odločanja v zvezi z državno pomočjo v poštnem sektorju ([55]). Natančneje, v več objavljenih sklepih Komisije o državni pomoči v poštnem sektorju je ocenjena skladnost s pogoji iz sodbe Altmark in v nobenem ni bila metodologija NAC sprejeta kot ustrezen način za preverjanje tretjega merila iz sodbe Altmark. Poleg tega več sklepov zagotavlja smernice o pristopu Komisije v zvezi z metodologijo NAC ([56]) in na tej podlagi je jasno, da španska metodologija ne ustreza metodologiji NAC, kot jo izvaja Komisija (kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 177 do 183).

(189) Komisija meni, da se na podlagi poročila NERA, objavljenega leta 1998 (ki ni bilo zavezujoče), ne morejo ustvariti legitimna pričakovanja glede ocene prisotnosti pomoči v nadomestilih za izvajanje javne službe, ki je bila jasno utemeljena s sodbo Altmark iz leta 2003 in prakso odločanja Komisije po tej sodbi.

— Španski organi so predlagali tudi alternativo izvedbi metodologije razporeditve stroškov, ki da drugačen rezultat, kot ga je dobila Komisija.

(190) Španski organi so predlagali različne pristope k izračunu prekomernega nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve (glej oddelek 5.3.1).

(191) Komisija brez podajanja mnenja o teh alternativnih pristopih v tej fazi opozarja, da se tudi na podlagi zadevnih pristopov ugotovi, da je družba Correos prejela prekomerno nadomestilo za izvajanje nerezerviranih storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve. Na tej podlagi tretje merilo iz sodbe Altmark ne bi bilo izpolnjeno.

Četrto merilo iz sodbe Altmark

(192) Kar zadeva četrto merilo iz sodbe Altmark, ni dvoma, da obveznost zagotavljanja univerzalne storitve ni bila dodeljena z odprtim postopkom za oddajo javnega naročila, ampak so španski organi za izvajanje te obveznosti neposredno pooblastili družbo Correos.

(193) Vendar so španski organi trdili, da družba Correos prejme nadomestilo v skladu s stroški povprečnega, dobro vodenega podjetja. V podporo navedeni trditvi so Komisiji predložili študijo družbe Frontier Economics.

(194) Namen študije je predstaviti primerjalno analizo stroškov družbe Correos in stroškov drugih evropskih izvajalcev poštnih storitev, odgovornih za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, da bi se dokazalo, da nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos, izpolnjujejo četrto merilo iz sodbe Altmark. V študiji je uporabljen ekonometrični model za oceno stroškov hipotetičnega povprečnega, dobro vodenega podjetja na podlagi informacij več evropskih izvajalcev obveznosti zagotavljanja univerzalne poštne storitve. Dejanski stroški družbe Correos so se primerjali s stroški, ki bi jih imelo to hipotetično povprečno, dobro vodeno podjetje, če bi bilo v podobnem položaju (npr. glede gostote omrežja) kot družba Correos. Rezultati študije kažejo, da so bili stroški družbe Correos v obdobju 2005–2010 nižji od stroškov hipotetičnega povprečnega, dobro vodenega podjetja, kot so bili ocenjeni z ekonometričnim modelom.

([54]) Zadeva C-471/09 P, Diputación Foral de Vizcaya in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2011:521, točka 65.
([55]) Sporočila za javnost, objava sklepov na spletišču Komisije.
([56]) Glej sprotno opombo 53.

(195) Komisija je v sklepu o začetku postopka iz leta 2016 izrazila pomisleke glede tega, da bi bilo hipotetično povprečno, dobro vodeno podjetje, opredeljeno v študiji, dejansko učinkovit izvajalec poštnih storitev. Dejansko ni bilo dokazano, da so izvajalci obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, uporabljeni za določitev tega referenčnega merila, sami učinkoviti izvajalci. Namesto tega je v študiji navedeno le, da se ti izvajalci poštnih storitev štejejo za „dobro vodene in ustrezno opremljene, ker ni nobenih dokazov, iz katerih bi bilo razvidno, da so neučinkoviti, ali bi kazali na to, da imajo spodbude za neučinkovito poslovanje“. Vendar je ta argument toliko težje sprejeti, ker izbrana skupina vključuje izvajalce obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ([57]), ki so prejeli nadomestilo za zadevno obveznost in za katere je Komisija že sprejela sklepe, v katerih je ugotovila, da se njihovi stroški ne morejo šteti za učinkovite ([58]).

(196) Španski organi in/ali družba Correos trdijo, da Komisija v sklepih o nadomestilih za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljenih družbama Hellenic Post in Poste Italiane, ni formalno navedla, da izvajalec ni učinkovit (glej uvodni izjavi 62 in 95). Ugotoviti je mogoče, da je Komisija zavrnila podoben pristop v sklepu o družbi Poste Italiane iz leta 2012 ([59]), ki temelji na primerjavi s skupino izvajalcev poštnih storitev, ker na podlagi razpoložljivih informacij ni bilo mogoče ugotoviti, da so ti izvajalci učinkoviti. Komisija vztraja pri svojih stališčih, da ni mogoče preprosto domnevati, da so v povprečju izvajalci poštnih storitev stroškovno učinkoviti, zlasti glede na stalno prestrukturiranje, ki vpliva na ta sektor.

(197) Poleg tega je bilo nadomestilo družbi Correos za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve opredeljeno na podlagi španske metodologije, ki je po mnenju španskih organov različica metodologije NAC. To se zdi v nasprotju s tem, kar dobesedno piše v četrtem merilu iz sodbe Altmark, ki se nanaša na nastale stroške dobro vodenega podjetja.

(198) Nazadnje, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 167 in 168, Komisija meni, da tretje merilo iz sodbe Altmark ni izpolnjeno, ker se zdi, da so se z metodologijo, ki so jo uporabili španski organi, izračunali zneski nadomestil, ki so presegali neto stroške družbe Correos zaradi obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve (vključno z razumnim dobičkom). Tudi če bi bilo sprejeto, da so stroški družbe Correos stroški dobro vodenega podjetja, to pomeni, da se še vedno ne bi smelo šteti, da so bila nadomestila, dodeljena družbi Correos, določena na podlagi teh stroškov.

(199) Zato ni mogoče skleniti, da je bila raven nadomestila, dodeljenega družbi Correos, določena na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno, dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje iz istega sektorja, ob upoštevanju prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti.

Sklepna ugotovitev

(200) Komisija ugotavlja, da v obravnavanem primeru nista izpolnjeni dve od štirih kumulativnih meril iz sodbe Altmark, zato se mora za zadevna nadomestila šteti, da družbi Correos zagotavljajo prednost.

7.1.1.3 ***Izkrivljanje konkurence in vpliv na trgovino***

(201) Javna podpora podjetjem pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe le, če „izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco“ in le, kolikor „prizadene trgovino med državami članicami“.

(202) Kar zadeva načelo izkrivljanja konkurence, se za ukrep, ki ga dodeli država, šteje, da izkrivlja ali bi lahko izkrivljal konkurenco, kadar bi lahko izboljšal konkurenčni položaj prejemnika pomoči v primerjavi z drugimi podjetji, s katerimi konkurira ([60]). Iz praktičnih namenov se zato izkrivljanje konkurence predvideva od trenutka, ko država dodeli finančno prednost podjetju v liberaliziranem sektorju, v katerem obstaja ali bi lahko obstajala konkurenca.

([57]) Npr. Hellenic Post, Poste Italiane.
([58]) Glej Sklep Komisije z dne 20. novembra 2012 v zadevi SA.33989 (2012/NN), ki jo je Italija izvedla v korist družbe Poste Italiane (UL C 77, 15.3.2013, str. 12), in Sklep Komisije v zadevi SA.35608 (2014/C), ki jo je Grčija izvedla v korist družbe Hellenic Post (ELTA).
([59]) Glej odstavek 50 Sklepa Komisije v zadevi SA.33989 (2012/NN), ki jo je Italija izvedla v korist družbe Poste Italiane.
([60]) Zadeva C-730/79, Philip Morris Holland BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:1980:209, točka 11, ter združene zadeve T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, od T-600/97 do607/97, T-1/98, od T-3/98 do T-6/98 in T-23/98, Alzetta Mauro in drugi proti Komisiji Evropski skupnosti, ECLI:EU:T:2000:151, točka 80.

(203) Kar zadeva načelo vpliva na trgovino, lahko v skladu s sodno prakso Sodišča vsaka dodelitev pomoči podjetju, ki svoje dejavnosti izvaja na notranjem trgu, vpliva na trgovino med državami članicami ([61]). Na področju pravil o državni pomoči vpliv na trgovino ni že vnaprej izključen zaradi lokalnega ali regionalnega značaja storitve, ki se zagotavlja. Čeprav ne obstaja strog prag ali delež, do katerega bi se lahko štelo, da trgovina med državami članicami ni prizadeta, je zaradi omejenega obsega gospodarske dejavnosti, kot se lahko dokaže z zelo nizkim prometom, prisotnost vpliva na trgovino manj verjetna.

(204) Kar zadeva obravnavani primer, Komisija ugotavlja, da je družba Correos dejavna na trgih poštnih pošiljk in paketov, za katere je značilna močna konkurenca z drugimi ponudniki iz različnih držav članic (tj. Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal in Royal Mail). Zato ni nobenega dvoma, da lahko vsak ukrep, ki koristi družbi Correos, vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami.

7.1.1.4 ***Sklepna ugotovitev***

(205) Komisija na podlagi navedenih premislekov meni, da nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, izpolnjujejo kumulativna merila iz člena 107(1) Pogodbe in da ukrep pomeni državno pomoč v smislu navedene določbe.

7.1.2 VELJAVNA ALI NOVA POMOČ

(206) Člen 1(b) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 ([62]) določa, da veljavna pomoč pomeni „vso pomoč, ki je obstajala pred začetkom veljavnosti PDEU v zadevnih državah članicah“. Iz tega sledi, da bi bilo treba vsako shemo pomoči, ki je veljala v Španiji pred njenim pristopom k Uniji 1. januarja 1986, šteti za veljavno pomoč.

(207) V skladu s členom 1(c) iste uredbe: „‚nova pomoč‘ pomeni vsako pomoč, to je sheme pomoči ali individualno pomoč, ki ni veljavna pomoč, vključno s spremembami veljavne pomoči“. Po mnenju Sodišča je za ugotavljanje, ali je bila pomoč spremenjena, odločilno proučiti, ali so se spremenile določbe, s katerimi se zagotavlja pomoč ([63]). V nadaljnjih sodbah sta Sodišče in Splošno sodišče dodatno pojasnili, s kakšno spremembo določb, s katerimi se zagotavlja pomoč, se veljavna pomoč pretvori v novo pomoč. Splošno sodišče meni, da se „prvotna shema spremeni v novo shemo pomoči samo takrat, ko sprememba vsebinsko vpliva na prvotno shemo. Vsebinske spremembe ni, ko se nova prvina lahko jasno loči od prvotne sheme.“ ([64])

(208) V zvezi s tem je treba opozoriti, da so bile pred začetkom veljavnosti zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 skupne neto izgube družbe Correos (ne glede na to, ali so jih povzročile dejavnosti v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ali zunaj nje) neposredno krite iz španskega državnega proračuna. Po sprejetju zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 država ni več krila skupnih neto izgub družbe, ampak je javno financiranje družbe Correos omejila na nadomestilo za izvajanje na novo opredeljene in omejene dejavnosti v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve.

(209) Komisija zato meni, da je bila narava nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve bistveno spremenjena na dva načina. Prvič, z zakonom o poštnih storitvah iz leta 1998 se je zmanjšal obseg nadomestila, saj je bil omejen na dejavnosti v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, pred tem pa so bile do nadomestila upravičene vse dejavnosti družbe Correos (tj. tudi tiste, ki niso spadale v obveznost zagotavljanja

([61]) Zadevi C-730/79, Philip Morris Holland BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:1980:209, točki 11 in 12, ter T-214/95, Het Vlaamse Gewest (Flamska regija) proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:T:1998:77, točke od 48 do 50.

([62]) Uredba Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 248, 24.9.2015, str. 9).

([63]) Zadeva C-44/93, Namur-Les Assurances, ECLI:EU:C:1994:311, točki 28 in 35.

([64]) Glej združeni zadevi T-195/01 in T-207/01, Vlada Gibraltarja proti Komisiji, ECLI:EU:T:2002:111, točka 111.

univerzalne storitve). Opozoriti je treba, da se tako zmanjšanje obsega šteje za bistveno spremembo, ne le za zmanjšanje nadomestila ([65]). Dejansko bi lahko sprememba, odvisno od zadevnega finančnega položaja storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve in zunaj nje, privedla do povečanja ali zmanjšanja nadomestila ([66]). Drugič, z načrtom *Plan de Prestación* iz leta 2000 je bila spremenjena tudi metoda za določitev zneska nadomestila (glej uvodno izjavo 26). Čeprav je na začetku nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve temeljilo na neto izgubah, ki jih je imela družba Correos, se je v načrtu *Plan de Prestación* zahtevala uporaba posebne metodologije (glej uvodni izjavi 27 in 28) za določitev zneska navedenega nadomestila.

(210) Komisija zato meni, da je bila shema od pristopa Španije k Evropski uniji leta 1986 bistveno spremenjena. Zato ugotavlja, da se nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, za namene državne pomoči ne morejo šteti za veljavno pomoč in jih je treba šteti za novo pomoč vsaj od leta 1998, ko je začel veljati zakon o poštnih storitvah iz leta 1998.

7.1.3 ZAKONITOST UKREPA POMOČI

(211) Komisija ugotavlja, da nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, zajeta v tem sklepu, kolikor pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, niso bila uradno priglašena v skladu s členom 108(3) Pogodbe. Zato nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve pomenijo nezakonito pomoč v smislu člena 1(f) Uredbe (EU) 2015/1589.

7.1.4 ZDRUŽLJIVOST Z NOTRANJIM TRGOM

7.1.4.1 ***Pravna podlaga***

A. **Združljivost na podlagi člena 106(2) Pogodbe**

(212) Kolikor nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve v korist družbe Correos pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, je treba oceniti njihovo združljivost z notranjim trgom. Razlogi, na podlagi katerih je ukrep državne pomoči lahko ali mora biti razglašen za združljivega z notranjim trgom, so navedeni v členu 106(2) ter členu 107(2) in 107(3) Pogodbe.

(213) Glede na to, da so španski organi dosledno trdili, da so nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, nadomestila za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, bo treba združljivost navedenih nadomestil z notranjim trgom oceniti na podlagi člena 106(2) Pogodbe. Navedeni člen določa:

„Podjetja, pooblaščena za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, oziroma podjetja, ki imajo značaj dohodkovnega monopola, ravnajo po pravilih iz Pogodb, zlasti po pravilih o konkurenci, kolikor uporaba takšnih pravil pravno ali dejansko ne ovira izvajanja posebnih nalog, ki so jim dodeljene. Razvoj trgovine ne sme biti prizadet v takšnem obsegu, ki bi bil v nasprotju z interesi Unije."

B. **Časovna uporaba svežnja o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012**

(214) Komisija je določila pogoje, v skladu s katerimi uporablja člen 106(2) Pogodbe v vrsti instrumentov, nazadnje med drugim v okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 in sklepu o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 ([67]) (v nadaljnjem besedilu skupaj: sveženj o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012). Pred tem je Komisija objavila in uporabljala pogoje za ocenjevanje združljivosti na podlagi člena 106(2) Pogodbe iz okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2005 ([68]) in sklepa o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2005 ([69]).

([65]) V skladu s členom 4 Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 140, 30.4.2004, str. 1) se preoblikovanje povsem formalne ali upravne narave, ki ne more vplivati na ocenjevanje združljivosti ukrepa pomoči s skupnim trgom in povečanje začetnega proračuna obstoječe sheme pomoči do 20 %, ne šteje kot sprememba veljavne pomoči.

([66]) Če so storitve v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ustvarjale izgubo, družba pa je v celoti imela dobiček, se nadomestilo ni dodelilo, po spremembi pa bi se lahko del nadomestila dodelil. Če bi družba v celoti imela izgubo, obveznost zagotavljanja univerzalne storitve pa bi bila zelo dobičkonosna, bi lahko prejela nadomestilo.

([67]) Sklep 2012/21/EU.

([68]) Okvir Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve (UL C 297, 29.11.2005, str. 4).

([69]) Odločba Komisije z dne 28. novembra 2005 o uporabi člena 86(2) Pogodbe ES za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (UL L 312, 29.11.2005, str. 67).

(215) Kar zadeva sklep o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, je znesek nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, ki so bila dodeljena družbi Correos v obdobju 2004–2010, večji od 15 milijonov EUR letno, zato navedena nadomestila ne spadajo na področje uporabe sklepa o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, kot je določeno v členu 2 navedenega sklepa. Prav tako ne spadajo na področje uporabe sklepa o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2005, kot je določeno v členu 2 navedenega sklepa.

(216) Na sedanji stopnji razvoja notranjega trga se lahko državna pomoč, ki ni zajeta v sklepu o storitvah splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, razglasi za združljivo s členom 106(2) Pogodbe, če je potrebna za opravljanje zadevne storitve splošnega gospodarskega pomena in ne vpliva na razvoj trgovine v obsegu, ki je v nasprotju z interesi Unije ([70]).

(217) V okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 so opisani pogoji, na podlagi katerih se doseže tako ravnovesje. Ker nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve v obdobju 2004–2010 pomenijo nezakonito državno pomoč, pa se v skladu z odstavkom 69 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 za oceno združljivosti na podlagi člena 106(2) Pogodbe, ki jo izvede Komisija, ne uporabljajo pogoji, določeni v naslednjih odstavkih navedenega okvira:

— odstavek 14: ustrezno upoštevanje potrebe po javnih storitvah, ko se izvajalcu da pooblastilo za določeno storitev splošnega gospodarskega pomena,

— odstavek 19: skladnost s pravili EU o javnem naročanju, ko se da pooblastilo za storitev splošnega gospodarskega pomena,

— odstavek 20: nediskriminatorna obravnava,

— odstavek 24 (in naslednji): izračun neto stroškov na podlagi metodologije NAC,

— odstavek 39 (in naslednji): spodbude za učinkovitost;,

— odstavek 60: preglednost.

(218) Zato bo Komisija v naslednjem oddelku ocenila nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve na podlagi okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, razen na podlagi navedenih odstavkov, in opredelila, ali so navedena nadomestila v skladu s preostalimi pogoji, določenimi v navedenem okviru.

7.1.4.2 ***Združljivost na podlagi okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012***

A. **Resnična storitev splošnega gospodarskega pomena, kot je navedena v členu 106 Pogodbe**

(219) Storitev, za katero je španska država pooblastila družbo Correos, je univerzalna poštna storitev v skladu s členom 3(1) Direktive 2008/6/ES, ki se glasi: „Države članice zagotovijo, da lahko uporabniki koristijo pravico do univerzalne storitve, ki vključuje stalno izvajanje poštnih storitev predpisane kakovosti na vseh točkah dostopa na njihovem ozemlju po dostopnih cenah za vse uporabnike.“ Kot je navedeno v uvodnih izjavah od 4 do 8 Direktive 2008/6/ES o spremembi Direktive 97/67/ES, Unija obveznosti zagotavljanja univerzalne poštne storitve, kot so opredeljene v direktivi o poštnih storitvah, priznava kot resnične storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106(2) Pogodbe.

B. **Potreba po aktu o pooblastitvi, v katerem so določene obveznosti javne storitve in metode za izračun nadomestila**

(220) Kot je navedeno v oddelku 2.3 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, pojem storitve splošnega gospodarskega pomena v smislu člena 106 Pogodbe pomeni, da je bilo zadevno podjetje pooblaščeno za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena z enim ali več uradnimi akti.

(221) V navedenih aktih mora biti navedeno zlasti naslednje:

(1) konkretna narava obveznosti javne storitve in njeno trajanje;

(2) zadevno podjetje in ozemlje;

([70]) Glej odstavek 11 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

(3) narava izključnih pravic, dodeljenih izvajalcu;

(4) opis mehanizma nadomestila in meril za izračun, spremljanje in pregled nadomestila;

(5) dogovori za preprečitev kakršnega koli prekomernega nadomestila in njegovo vračilo.

(222) V zakonu o poštnih storitvah iz leta 1998 in načrtu *Plan de Prestación* iz leta 2000, ki sta bila ustrezna akta o pooblastitvi za obdobje 2004–2010, je obveznost zagotavljanja univerzalne storitve jasno opredeljena, družba Correos pa pooblaščena za njeno izvajanje. Zadevno ozemlje je celotno nacionalno ozemlje Španije.

(223) V španskem zakonu o poštnih storitvah iz leta 1998 so v členu 19 nadalje navedene izključne pravice, dodeljene družbi Correos. Navedene pravice na primer vključujejo uporabo blagovne znamke „España“, besede „Correos“ in povezanih simbolov.

(224) Načrt *Plan de Prestación* iz leta 2000 določa mehanizem za izračun neto stroškov obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve (špansko metodologijo), ki se uporablja kot podlaga za znesek nadomestila ([71]). Za mehanizem nadomestil in merila za izračun nadomestila se zato lahko šteje, da so opredeljeni.

(225) Glede na to, da je bilo v španski metodologiji predvideno, da bi moral znesek nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve ustrezati naknadnemu izračunu neto stroškov, se lahko sprejme, da je bil sistem zasnovan tako, da se preprečijo prekomerna nadomestila, kolikor bi se metodologija izračuna štela za zanesljivo. Komisija nasprotuje uporabi španske metodologije, vendar to ne vpliva na skladnost s pogojem glede predvidevanja mehanizma za preprečitev prekomernega nadomestila.

(226) Zato se po mnenju Komisije za pooblastitev družbe Correos lahko šteje, da je v skladu z okvirom za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

C. **Trajanje obdobja pooblastitve**

(227) Kot je navedeno v oddelku 2.4 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, mora biti „[t]rajanje obdobja pooblastitve […] utemeljeno z navedbo objektivnih meril, kot je potreba po amortizaciji neprenosljivih stalnih sredstev. Trajanje obdobja pooblastitve načeloma ne sme biti daljše od obdobja, potrebnega za amortizacijo najpomembnejših sredstev, ki so potrebna za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena.“

(228) V španskem zakonu o poštnih storitvah iz leta 1998 trajanje pooblastitve družbe Correos za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve ni bilo navedeno. Vendar se je pooblastilo izteklo leta 2011, ko je začel veljati novi španski zakon o poštnih storitvah iz leta 2010, zato je obdobje pooblastitve dejansko trajalo 12 let.

(229) Prvič, Komisija ne meni, da lahko ta zahteva iz okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 vodi v nezdružljivost pomoči, ki je bila dodeljena pred začetkom veljavnosti tega okvira. Dejansko so cilji določbe o omejenem trajanju, vključeni v okvir za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, zagotoviti, da država redno pregleduje stanje na trgu, da bi preverila, ali je ohranjanje javne storitve še vedno upravičeno, in omogočiti konkurenco pri dodelitvi te javne storitve z uporabo pravil o javnem naročanju. Za uresničitev takih ciljev si ni mogoče prizadevati pri ukrepu, ki se je zaključil v preteklosti, zato ne morejo voditi v nezdružljivost nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljenih do leta 2010 ([72]).

(230) Komisija poleg tega ugotavlja, da se 12-letno obdobje pooblastitve ne zdi predolgo in da je podobno obdobjem pooblastitve, ki veljajo za druge izvajalce obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v EU ([73]).

(231) Zato se lahko sprejme, da se z 12-letnim trajanjem ne bi preseglo obdobje za amortizacijo najpomembnejših sredstev, ki jih je družba Correos uporabljala za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, kot se zahteva z okvirom za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

([71]) Glej uvodno izjavo 28.
([72]) Določba bi se lahko uporabila za ukrep, ki se je začel izvajati v preteklosti in se še vedno izvaja. V takem primeru bi se lahko zahtevala sprememba ali celo prenehanje pooblastila.
([73]) Glej na primer zadeve La Poste (Francija), Poste Italiana (Italija) in ELTA (Grčija): pri vseh je trajalo 15 let.

D. **Skladnost z Direktivo Komisije 2006/111/ES** ([74])

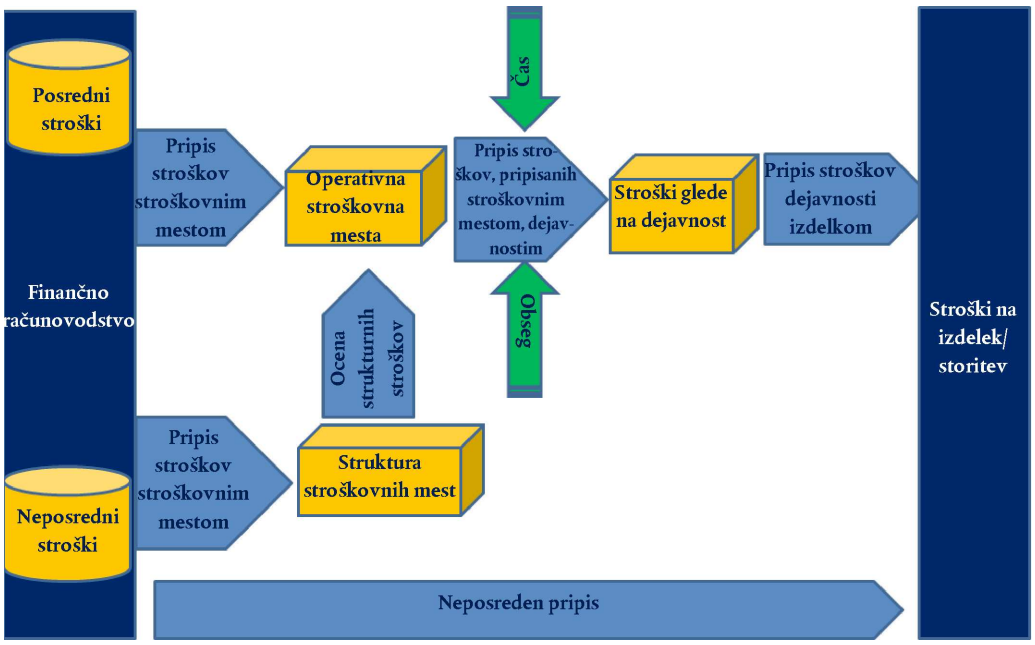
(232) V skladu z odstavkom 18 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 bo „[p]omoč […] veljala za združljivo z notranjim trgom na podlagi člena 106(2) Pogodbe samo, kadar podjetje, če je primerno, spoštuje Direktivo 2006/111/ES“ o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij.

(233) Člen 29 španskega zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 določa vodenje ločenih računov v okviru internega računovodskega sistema izvajalca univerzalne storitve.

(234) Ta obveznost se zlasti izvaja z odredbo FOM/2447/2004 z dne 12. julija o „analitičnem računovodstvu in ločevanju računov“. Komisija je preverila, ali so načela iz navedenega predpisa pri razporejanju neposrednih in nepravilnih stroškov v skladu z načeli, določenimi v okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 ([75]).

(235) Poleg tega so španski organi Komisiji na njeno zahtevo iz sklepa o začetku postopka iz leta 2016 predložili podroben opis analitičnega računovodskega sistema družbe Correos, ki je povzet na sliki.

Sistem razporeditve stroškov družbe Correos

(236) Kot je ponazorjeno v uvodni izjavi 235, sistem stroškovnega računovodstva družbe Correos temelji na metodologiji stroškovnega računovodstva, ki se imenuje analiza stroškov po dejavnostih. Sistem analize stroškov po dejavnostih je posebna metoda popolne razporeditve stroškov, ki je v skladu z veljavnimi določbami okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 ([76]), pa tudi sektorskimi zahtevami glede ločenega računovodstva iz člena 14 direktive o poštnih storitvah.

(237) Analitični model družbe Correos v bistvu vsebuje naslednje faze:

(1) določitev stroškov, ki jih je treba pripisati iz izkaza poslovnega izida: leta 2005 so pripisljivi stroški znašali približno […] milijard EUR;

([74]) Direktiva Komisije 2006/111/ES z dne 16. novembra 2006 o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij (UL L 318, 17.11.2006, str. 17).
([75]) Glej odstavek 31 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.
([76]) Glej odstavek 44 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012.

(2) pripis stroškov stroškovnim mestom:

(a) majhen delež stroškov ([…] % – približno […] milijonov EUR v letu 2005) se neposredno pripiše končnim izdelkom;

(b) večji del pripisljivih stroškov ([…] % – […] milijard EUR) se pripiše stroškovnim mestom.

Stroškovna mesta (leta 2005 jih je bilo […]) so osnovna enota analitičnega računovodskega sistema. Opredeljena so kot enota porabe sredstev, ki so pomembna z vidika stroškovnega računovodstva.

Analitični računovodski sistem družbe Correos razlikuje med:

— operativnimi stroškovnimi mesti: porabljajo vire, ki so neposredno povezani s končnimi izdelki in storitvami (npr. poštni urad). Leta 2005 je bilo v analitičnem računovodskem sistemu družbe Correos […] operativnih stroškovnih mest. Istega leta jim je bil pripisan znesek v višini […] milijard EUR;

— strukturnimi stroškovnimi mesti: v njih so koncentrirani strukturni stroški, ki niso neposredno povezani s končnimi izdelki in storitvami. To so zlasti podpora, uprava, upravljanje človeških virov, informacijske funkcije. Leta 2005 je bilo v analitičnem računovodskem sistemu družbe Correos 180 strukturnih stroškovnih mest. Istega leta jim je bil pripisan znesek v višini […] milijonov EUR;

(c) stroški, pripisanimi strukturnim stroškovnim mestom, ki so nato razporejeni na operativna stroškovna mesta na podlagi vzročne zveze med operativnimi in strukturnimi stroškovnimi mesti.

(3) Pripis stroškov, pripisanih stroškovnim mestom, dejavnostim:

dejavnosti so skupina homogenih nalog, namenjenih zagotavljanju končnih storitev ali podpori njihovega zagotavljanja (npr. ročno razvrščanje, samodejno razvrščanje, prevoz …). Leta 2005 se je v analitičnem računovodskem sistemu družbe Correos razlikovalo med 16 dejavnostmi.

Stroški, pripisani operativnim stroškovnim mestom, se razporedijo na dejavnosti na podlagi njihove porabe virov operativnih stroškovnih mest.

(4) Pripis stroškov dejavnosti vsakemu od končnih izdelkov in storitev:

stroški se končnim proizvodom in storitvam pripišejo na podlagi njihove vzročne zveze z dejavnostmi.

(5) Določitev prihodkov za vsak končni izdelek in storitev

Da bi se določil prihodek, se izvedejo naslednji koraki:

(a) prvič, iz izkaza poslovnega izida se določi znesek prihodkov, ki jih je treba razporediti: leta 2005 so pripisljivi prihodki znašali približno […] milijard EUR;

(b) del teh prihodkov ([…] % – […] milijard EUR leta 2005) ustreza neposredni prodaji, evidentirani v sistemu družbe Correos za izdajanje računov in jih je mogoče neposredno pripisati končnim izdelkom in storitvam;

(c) preostali prihodki ([…] % – […] milijonov EUR leta 2005), ki niso evidentirani v sistemu za izdajanje računov, vendar imajo različen izvor, se dodelijo končnim izdelkom in storitvam na podlagi preglednice z ocenjenimi deleži, ki izhajajo iz študij družbe Correos o vzročni povezavi med evidentiranimi prihodki ter proizvodi in storitvami, s katerimi so se ti prihodki ustvarili.

(6) Zato se lahko izračuna marža za končni izdelek in storitve.

(238) Komisija ugotavlja, da je analitični računovodski sistem, ki ga je vzpostavila družba Correos, primeren za ločevanje dejavnosti v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve od dejavnosti zunaj te obveznosti, ter znotraj obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve za ločevanje rezerviranih in nerezerviranih področij.

(239) Komisija ugotavlja, da je družba Correos ravnala v skladu z Direktivo 2006/111/ES.

A. **Znesek nadomestila**

Ustrezna metoda izračuna

(240) V odstavku 21 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 je navedeno, da „[z]nesek nadomestila ne sme presegati zneska, ki je nujen za kritje neto stroškov izpolnjevanja obveznosti javne storitve, vključno z zmernim dobičkom“. Navedeno je tudi, da „[č]e podjetje opravlja tudi dejavnosti zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena, lahko stroški, ki se upoštevajo, zajemajo vse neposredne stroške, potrebne za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, in ustrezen prispevek k posrednim stroškom, ki so skupni storitvi splošnega gospodarskega pomena in drugim dejavnostim. Stroški, povezani s katero koli dejavnostjo, ki se opravlja zunaj obsega storitve splošnega gospodarskega pomena, morajo zajemati vse neposredne stroške in ustrezen prispevek k skupnim stroškom.“

(241) V odstavku 24 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 je navedeno, da bi bilo treba „[d]ejanske ali pričakovane neto stroške, potrebne za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, […] izračunati na podlagi metodologije NAC, kadar se to zahteva z zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo in v drugih primerih, kadar je to mogoče“.

(242) Komisija je v sklepu o začetku postopka iz leta 2016 ocenila, da je, ker so bila nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, dodeljena kot nezakonita pomoč pred začetkom veljavnosti okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, v odstavku 69 navedenega okvira izrecno izključena uporaba odstavka 24 okvira in s tem uporaba metodologije NAC za nezakonito pomoč.

(243) Dejansko je v opombi 12 k uvodni izjavi 21 okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 pojasnjeno, da je treba v primeru, da metodologije NAC ni mogoče uporabiti (ali se, kot v tem primeru, ne uporablja), neto stroške določiti kot stroške, zmanjšane za prihodke od opravljanja obveznosti javne službe. Ta „metodologija razporeditve stroškov“ je opisana v odstavku 28 in naslednjih okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012. Štela se je za ustrezno metodologijo za izračun nadomestila za storitev splošnega gospodarskega pomena na podlagi okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2005, ki se je uporabljal od 29. novembra 2005 do 31. januarja 2012, na njem pa je temeljilo več sklepov Komisije o nadomestilu za obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve v navedenem obdobju ([77]).

(244) Španski organi in/ali družba Correos so navedenemu argumentu izrecno nasprotovali v pripombah, kjer so trdili, da okvir za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 ne preprečuje uporabe metodologije NAC, ampak enostavno dovoljuje njeno neuporabo pred njegovim začetkom veljavnosti (glej zlasti uvodno izjavo 98).

(245) Komisija ugotavlja, da bi sprejetje uporabe metodologije NAC za nezakonito pomoč, dodeljeno pred začetkom veljavnosti okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012, državam članicam omogočilo, da imajo korist od nepriglasitve takega ukrepa nezakonite pomoči, saj bi lahko izbirale med metodologijo razporeditve stroškov in metodologijo NAC, države članice, ki so priglasile nadomestila za storitve splošnega gospodarskega pomena, kot je predvideno v pravilih o državni pomoči, pa morajo nujno uporabiti le eno metodo, tj. metodo razporeditve stroškov. Tak pristop bi zato Španiji omogočil, da ima korist od kršitve obveznosti glede priglasitve, in pomenil morebitno kršitev načela enakega obravnavanja. Komisija zato trdi, da se lahko v tem primeru uporabi le računovodska metoda.

(246) Tudi če bi se sprejelo, da se lahko metodologija NAC, kot je določena v okviru za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 in Direktivi 2008/6/ES, v tem primeru uporabi, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah od 176 do 183, Komisija meni, da se v nasprotju s trditvami španskih organov in/ali družbe Correos španska metodologija ne more šteti za ustrezno različico metodologije NAC.

(247) Španska metodologija zato ne glede na njene morebitne prednosti ni metoda, ki bi jo Komisija kadar koli priznala, in sicer niti pred začetkom veljavnosti okvira za storitve splošnega gospodarskega pomena iz leta 2012 niti po začetku njegove veljavnosti.

(248) Komisija v takih okoliščinah meni, da je edina metoda, ki se lahko uporabi, računovodska metoda, ki je bila edina referenčna metoda ob dodelitvi nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve in na podlagi katere je Komisija sprejela več sklepov o nadomestilih za zadevne obveznosti v navedenem obdobju.

([77]) Glej zlasti Sklep 2012/32/EU in Sklep 2012/636/EU.

Ustrezna referenčna merila za razumni dobiček

(249) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 167, je Komisija v sklepu z dne 25. januarja 2012 v zvezi z družbo bpost določila razumni referenčni razpon dobička, ki se uporablja vse izvajalce poštnih storitev v Uniji.

(250) Španski organi so nasprotovali uporabi teh referenčnih meril za družbo Correos in trdili, da bi bilo treba vsak primer oceniti ločeno. Komisija je španske organe pozvala, naj predložijo podrobne informacije o španskem trgu poštnih storitev, ki bi omogočile oceno možnosti za uporabo različnih referenčnih meril za družbo Correos. Vendar takih informacij ni prejela. Zato bo v obravnavanem primeru uporabila razumni referenčni razpon dobička, določen v zadevi bpost.

Ocena alternativnega pristopa, ki so ga predlagali španski organi

(251) Če bi Komisija za nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, uporabila računovodsko metodo, bi bilo treba po trditvah španskih organov proučiti naslednja elementa (glej oddelek 5.3.1):

— ločeno oceno nadomestil, dodeljenih za rezervirano in nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve,

— zmanjšanje prekomernega nadomestila za dividende, ki jih je izplačala družba Correos.

(252) Ta predloga sta analizirana v uvodnih izjavah od 253 do 263.

— Ločena ocena nadomestil, dodeljenih za rezervirano in nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve

(253) Španski organi so trdili, da bi bilo treba nadomestila za obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki jih je družba Correos prejela za izvajanje rezerviranih in nerezerviranih storitev, oceniti ločeno.

(254) Komisija po analizi argumentov, ki so jih španski organi predložili med formalnim postopkom preiskave, meni, da se lahko ločevanje med rezerviranim in nerezerviranim področjem sprejme, saj:

— se zdijo trditve, ki podpirajo razlikovanje med dvema različnima storitvama splošnega gospodarskega pomena, razumne (zlasti se med rezerviranim področjem obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve in nerezerviranim področjem obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve razlikuje okvir izvajanja obveznosti),

— je ločevanje v celoti v skladu z načinom izračuna nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, kjer se jasno razlikuje med rezerviranimi in nerezerviranimi storitvami, ki se med obema področjema bistveno razlikujejo. Kot so pojasnili španski organi, se je za rezervirane storitve v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve uporabila metodologija razporeditve stroškov, za nerezervirane storitve v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve pa se je uporabil drug pristop, ki so ga španski organi opredelili kot metodologijo NAC. Komisija se s tako opredelitvijo ne strinja, strinja pa se, da se metodologija za izračun za rezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve bistveno razlikuje od tiste za nerezervirano področje.

(255) Komisija želi poudariti, da bi sprejem tega ločevanja pomenil, da je treba nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve za rezervirano področje in nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve za nerezervirano področje oceniti ločeno brez kakršne koli prihodnje uskladitve obeh ocen.

Komisija po izvedeni ločitvi potrjuje, da so rezultati iz oddelka 5.3.1 pravilni:

— družba Correos ni prejela prekomernega nadomestila za izvajanje rezerviranih storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, saj je nadomestilo za navedene storitve popolnoma enako neto računovodskim stroškom družbe Correos,

— družba Correos je prejela prekomerno nadomestilo za izvajanje nerezerviranih storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki je enako znesku nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljenih nerezerviranemu področju obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, saj je bila stopnja dobička nerezerviranih storitev v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve vedno višja od najvišje referenčne stopnje dobička, ki se je upoštevala v zadevi bpost.

(256) Prekomerno nadomestilo družbi Correos za izvajanje nerezerviranih storitev zato znaša 317,387 milijona EUR (v nominalni vrednosti).

— Zmanjšanje prekomernega nadomestila za dividende, ki jih je izplačala družba Correos.

(257) Španski organi so trdili, da bi bilo treba prekomerno nadomestilo družbi Correos zmanjšati za dividende, ki jih je ta izplačala v obdobju 2004–2010 (približno 151 milijonov EUR).

(258) Komisija načeloma ne meni, da so dividende primeren način za zmanjšanje prekomernega nadomestila, kot je navedeno v zadevi Dansk Statsbaner ([78]). Vendar v obravnavanem primeru Komisija razume, da je bilo zaradi posebnih okoliščin primera izplačilo dividend verjetno edini praktični način za omejitev vpliva prekomernega nadomestila družbi Correos, ki izhaja iz visokih dobičkov družbe Correos na nerezerviranem področju.

(259) Prvič, Komisija se strinja, da je Španija predložila dovolj dokazov, da odločitve glede izplačevanja dividend ni sprejelo vodstvo družbe Correos, ampak španska država (ki je izkoristila svoj položaj kot edina delničarka družbe Correos).

(260) Poleg vključitve teh dividend s strani države v njen proračun precej pred njihovim dejanskim izplačilom, iz česar je razvidno, da je odločitev nadzorovala država, je težko opredeliti tudi gospodarski interes, ki bi ga družba Correos kot podjetje imela za izplačilo dividend državi v navedenem obdobju. Običajne spodbude, zaradi katerih družba plača delničarju (privabljanje vlagateljev, zagotovitev prihodnjega financiranja, dokazovanje dobrega finančnega stanja družbe) se v zadevnem primeru, kjer je država edini delničar, družba pa je imela zagotovilo, da jo bo država neprekinjeno financirala do leta 2010, ne zdijo pomembne. Zato se ob upoštevanju posebnega pravnega okvira, ki je bil vzpostavljen, lahko sprejme, da je odločitev glede izplačila dividend v bistvu sprejela država, ki je to orodje uporabila za pridobitev sredstev od družbe.

(261) Kar zadeva špansko državo, bi se lahko izplačevanje znatnih nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve in hkrati izplačevanje dividend zdelo protislovno, vendar ga je mogoče razumeti v kontekstu, v katerem so bile dividende dejansko način za zmanjšanje morebitnega prekomernega financiranja, ki ga je bilo v skladu z načrtom *Plan de Prestación* iz leta 2000 v vsakem primeru treba plačati družbi Correos. Ker je Španija podpisala pogodbo o izvajanju javne službe, v kateri je samodejno določena višina nadomestila, ki se družbi Correos izplača ne glede na njeno dejansko stopnjo dobička, se lahko razume, da bi lahko dividende v takih okoliščinah dejansko imele vlogo mehanizma za vračilo sredstev.

(262) Komisija upošteva tudi, da so te dividende v bistvu izhajale iz prekomernih nadomestil za nerezervirane storitve v okviru obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ki so bile za družbo Correos vir dobička. Poleg tega se zdi, da družba Correos, ki je bila v zadevnih letih zelo donosna, ni posebej izkoristila sredstev, ki jih je imela začasno v lasti: zlasti ni pridobila bančnih posojil, pri katerih bi lahko imela korist zaradi boljše kreditne sposobnosti, in ni izvedla nobenih posebnih prevzemov.

(263) V takih okoliščinah Komisija sprejme zmanjšanje prekomernega nadomestila za dividende, ki jih je družba Correos izplačala v obdobju 2004–2010.

(264) V preglednici 12 je povzet izračun nominalnega zneska vračila.

Preglednica 12

Izračun prekomernega nadomestila

(v milijonih EUR)

Nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Stroški	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) Glej sprotno opombo 31. Tudi če bi se v navedenem primeru dividende upoštevale, je Komisija v odstavku 345 sklepa navedla zlasti, da „dividendne politike ni mogoče enačiti s klavzulo o vračilu, ki omogoča prilagoditev nadomestil za opravljanje obveznosti javne storitve in preprečevanje čezmernih nadomestil“.

(v milijonih EUR)

Nerezervirano področje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
Neto stroški = stroški – prihodki	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Razumni dobiček (na podlagi 7,4-odstotnega donosa iz poslovanja)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Neto stroški + razumni dobiček	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Nadomestilo, dovoljeno družbi Correos	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Nadomestilo, dodeljeno družbi Correos	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Prekomerno nadomestilo = dodeljeno nadomestilo – dovoljeno nadomestilo	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Pripisane dividende	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Prilagojeno prekomerno nadomestilo = prekomerno nadomestilo – dividende	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5 SKLEPNA UGOTOVITEV

(265) Komisija najprej ugotavlja, da nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, pomenijo nezakonito državno pomoč.

(266) Poleg tega ta nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve pomenijo nezdružljivo pomoč v skladu s členom 106(2) Pogodbe, kolikor so bila nadomestila, ki jih je prejela družba Correos, prekomerna.

(267) Po odbitku dividend znesek prekomernega nadomestila znaša 166,112 milijona EUR.

(268) Pri dejanskem znesku, ki ga je treba izterjati, se lahko upošteva prilagoditev davka ([79]), kot je določeno v Obvestilu o vračilu ([80]), kjer je v odstavku 50 navedeno, da smejo nacionalni organi „[z]a določitev zneska vračila […] upoštevati vpliv davčnega sistema. Če je upravičenec nezakonite in nezdružljive pomoči plačal davek na prejeto pomoč, lahko nacionalni organi v skladu z nacionalnimi davčnimi predpisi upoštevajo začetno plačilo davka tako, da zahtevajo vračilo zgolj neto zneska, ki ga je upravičenec prejel.V takih primerih morajo po mnenju Komisije nacionalni organi zagotoviti, da upravičenec ne bo upravičen do dodatne davčne olajšave na podlagi trditve, da so se njegovi obdavčljivi prihodki zaradi povračila zmanjšali, saj bi to pomenilo, da je bil neto znesek vračila nižji od prvotno prejetega neto zneska.“

(269) Pri dejanskem znesku, ki ga je treba izterjati, se zato lahko upošteva prilagoditev davka ob predpostavki, da bo Španija spoštovala pogoje iz odstavka 50 Obvestila o vračilu. Vključeval bo tudi obresti od datuma, ko je bilo vsako posamezno nadomestilo za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve dano na razpolago družbi Correos, do datuma njegovega vračila.

([79]) Španski organi so navedli, da nameravajo zahtevati davčno prilagoditev izračuna zneska vračila.
([80]) Obvestilo Komisije – Za učinkovito izvajanje odločb Komisije, ki od držav članic zahtevajo dosego vračila nezakonite in nezdružljive državne pomoči (UL C 272, 15.11.2007, str. 4).

7.2 *OPROSTITVE PLAČILA DAVKA, KI JIH JE PRIDOBILA DRUŽBA CORREOS: DAVEK NA NEPREMIČNINE IN DAVEK NA GOSPODARSKE DEJAVNOSTI*

7.2.1 DRŽAVNA POMOČ V SMISLU ČLENA 107(1) POGODBE

7.2.1.1 ***Ukrep, ki ga je mogoče pripisati državi in ki se financira iz državnih sredstev***

(270) V skladu s členom 107(1) Pogodbe mora ukrep dodeliti država članica ali pa mora biti v kakršni koli obliki dodeljen iz državnih sredstev. Izguba davčnega prihodka je enakovredna porabi državnih sredstev v obliki davčnih izdatkov.

(271) Kot je Sodišče odločilo v zadevi Banco Exterior de España, je ukrep, s katerim državni organi nekaterim podjetjem odobrijo oprostitev plačila davka, zaradi katere so osebe, za katere oprostitev velja, čeprav ne vključuje prenosa državnih sredstev, v ugodnejšem finančnem položaju kot drugi davkoplačevalci, v skladu z opredelitvijo pojma „državna sredstva“ v smislu člena 107(1) Pogodbe ([81]).

(272) Španski organi so se s tem, ko so družbo Correos oprostili plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti, odrekli prihodkom, ki pomenijo državna sredstva.

(273) Zato Komisija meni, da ti oprostitvi plačila davka pomenita izgubo državnih sredstev in sta posledično ukrep, ki ga država dodeli iz državnih sredstev.

(274) Španski organi in/ali družba Correos so v pripombah trdili, da oprostitev plačila davka na nepremičnine ni mogoče pripisati državi, ker ne izhaja iz odločitev države, ampak nacionalnega sodišča (glej uvodni izjavi 67 in 102).

(275) Komisija se s to trditvijo ne strinja, saj se v primeru, da državni organ zagotovi prednost upravičencu, ukrep po definiciji pripiše državi, tudi če je zadevni organ v razmerju do drugih javnih organov pravno samostojen ([82]). Zato je pomoč, dodeljeno prek sodb nacionalnih sodišč, mogoče pripisati državi in se lahko šteje za državno pomoč.

7.2.1.2 ***Zagotavljanje selektivne gospodarske prednosti podjetju***

A. **Pojem podjetje**

(276) Kot je navedeno v uvodni izjavi 162, je treba družbo Correos v zvezi z izvajanjem obveznosti zagotavljanja univerzalnih storitev, ki so predmet oprostitve plačila davka, opredeliti kot podjetje.

B. **Gospodarska prednost**

(277) Natančna oblika ukrepa ni pomembna pri ugotavljanju, ali ta za podjetje pomeni gospodarsko prednost ([83]). Pojem prednost ne obsega samo pozitivnih koristi, ampak tudi posredovanja, ki v različnih oblikah znižujejo stroške, ki običajno bremenijo proračun podjetja ([84]). Zato je lahko prednost tudi razbremenitev gospodarskega bremena (kot so davčne obveznosti).

(278) Družba Correos je v celoti ali delno oproščena plačila nekaterih davkov, kot sta davek na nepremičnine in davek na gospodarske dejavnosti, druga podjetja, ki se prav tako ukvarjajo z gospodarskimi dejavnostmi, ki vključujejo opravljanje poštnih storitev, pa morajo načeloma navedene davke plačati v celoti. Zato ima družba Correos gospodarsko prednost za namene člena 107(1) Pogodbe.

(279) Družba Correos je imela zaradi oprostitev plačila davka nižje stroške, ki so običajno vključeni v njene operativne stroške. Zato ima družba Correos v primerjavi z drugimi podjetji, ki morajo plačati davek na gospodarske dejavnosti ali davek na nepremičnine in ne morejo izkoristiti oprostitve plačila teh davkov, od njih korist.

([81]) Zadeva C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, točka 14.
([82]) Sodba Splošnega sodišča z dne 12. decembra 1996 v zadevi T-358/94, Air France proti Komisiji, ECLI:EU:T:1996:194, točka 62.
([83]) Glej zadevo C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, točka 84.
([84]) Zadevi 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg proti Visoki oblasti Evropske skupnosti za premog in jeklo, ECLI:EU:C:1961:2, točka 19, in C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, točka 38.

C. **Selektivnost**

(280) Ukrep je selektiven, kolikor daje prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga v smislu člena 107(1) Pogodbe.

(281) Različno obdavčitev je treba proučiti ob upoštevanju sodne prakse o pojmu selektivnost ([85]). Davčni ukrep je *prima facie* selektiven, če pomeni odstopanje od splošnega (ali referenčnega) davčnega okvira. V zvezi s tem je treba oceniti, ali ukrep daje prednost posameznim podjetjem v primerjavi z drugimi podjetji, ki so glede na cilj referenčnega davčnega sistema v primerljivem dejanskem in pravnem položaju. V skladu s sodno prakso Sodišča je mogoče *prima facie* selektivni ukrep utemeljiti z logiko davčnega sistema. Vendar se lahko v zvezi s tem upoštevajo le notranji razlogi, ki so lastni davčnemu sistemu, ne pa zunanji razlogi politike. Če *prima facie* selektivnega ukrepa ni mogoče utemeljiti z logiko davčnega sistema, pomeni selektivno prednost, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji iz člena 107(1) Pogodbe, pa navedeni ukrep pomeni državno pomoč v smislu navedene določbe ([86]).

Davek na nepremičnine

Referenčni okvir

(282) Določitev referenčnega sistema obdavčitve (ali referenčnega okvira) ima poseben pomen pri davčnih ukrepih, saj je sam obstoj prednosti mogoče dokazati le, če se primerja z „običajnim sistemom obdavčitve“ ([87]).

(283) V obravnavanem primeru je treba referenčni okvir opredeliti kot davek na nepremičnine, določen v kraljevem zakonodajnem odloku št. 2/2004 z dne 5. marca 2004. Iz tega zakona izhaja, da v skladu z običajnimi pravili podjetja – med drugimi pravnimi in fizičnimi osebami – plačajo davek na nepremičnine za lastninske pravice iz člena 61 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 nad kmetijskimi in urbanimi zemljišči in zemljišči s posebnimi lastnostmi.

Odstopanje od referenčnega okvira

(284) V skladu s členom 60 kraljevega zakonodajnega odloka je davek na nepremičnine „objektiven neposredni davek, s katerim se obdavči vrednost nepremičnine pod pogoji, določenimi v tem kraljevem zakonodajnem odloku“. Obdavčljivi dogodek pri davku na nepremičnine je upravičenost do katere koli pravice iz člena 61 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 ([88]) do kmetijskih in urbanih zemljišč in zemljišč s posebnimi lastnostmi. Z davkom na nepremičnine se ne obdavči dejavnost, ampak vrednost nepremičnine.

(285) Družba Correos je na podlagi člena 19(1)(b) zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 in člena 22(2) zakona o poštnih storitvah iz leta 2010 načeloma upravičena do oprostitve plačila davkov na gospodarske dejavnosti, povezane z njenimi storitvami na rezerviranem področju (na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998) ali obveznostjo zagotavljanja univerzalne storitve (na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 2010). Čeprav španski organi trdijo, da davek na nepremičnine ni neposredno povezan z določeno gospodarsko dejavnostjo in zato družba Correos ni mogla imeti koristi od oprostitve, je družba Correos v praksi vložila pritožbe na lokalnih sodiščih, ker je menila, da je upravičena do oprostitve plačila davka na nepremičnine za poštne urade v nekaterih občinah.

(286) Oprostitev plačila davka na nepremičnine, ki velja za družbo Correos, pomeni odstopanje od splošnega davčnega sistema davka na nepremičnine, ki se uporablja v Španiji, in družbi Correos dodeljuje prednost. Dejansko je družba Correos, ki je tako kot druga podjetja vključena v transakcije z nepremičninami, zaradi uporabe oprostitve plačila davka deležna davčne ugodnosti, do katere druge družbe niso upravičene. Zato ukrep odstopa od skupne davčne ureditve davka na nepremičnine, kolikor razlikuje med gospodarskimi subjekti, ki so glede na cilj davčnega sistema davka na nepremičnine (tj. obdavčitev lastninskih pravic nad nepremičninami iz člena 61 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 nad kmetijskimi in urbanimi zemljišči) v primerljivem dejanskem in pravnem položaju ([89]).

([85]) Združene zadeve od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos in drugi, ECLI:EU:C:2011:550, točka 49 in naslednje.
([86]) Glej zadevo C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598.
([87]) Združeni zadevi T-211/04 in T-215/04, Komisija in Španija proti Government of Gibraltar in Združenemu kraljestvu, ECLI:EU:T:2008:595, točka 80.
([88]) Upravna koncesija za samo nepremičnino ali javne storitve, za katere se nepremičnina uporablja, stvarna stavbna pravica, stvarna pravica služnosti in lastninska pravica.
([89]) Glej med drugim zadevo C-88/03, Portugalska proti Komisiji, ECLI:EU:C:2006:511, točka 56, združene zadeve od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, točka 49.

Notranja logika davčnega sistema

(287) Komisija je predhodno ugotovila, da je oprostitev plačila davka na nepremičnine, ki se uporablja za družbo Correos, *prima facie* selektivna. Vendar je še vedno treba ugotoviti (kot je navedeno v uvodni izjavi 281), ali se lahko oprostitev plačila davka na nepremičnine utemelji z naravo ali splošno shemo davčnega sistema davka na nepremičnine, tako da se dokaže, da ukrep neposredno izhaja iz osnovnih ali vodilnih načel njegovega davčnega sistema.

(288) Španski organi in/ali družba Correos pred sprejetjem sklepa o začetku postopka iz leta 2016 ali med formalnim postopkom preiskave niso predložili nobenega argumenta, ki bi dokazoval, da oprostitev plačila davka na nepremičnine izhaja iz uporabe vodilnega načela davčnega sistema davka na nepremičnine. Tudi Komisiji ni uspelo opredeliti take utemeljitve. Notranja logika davčnega sistema davka na nepremičnine je obdavčitev lastninskih pravic iz člena 61 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 nad kmetijskimi in urbanimi zemljišči in zemljišči s posebnimi lastnostmi. Uporaba popolne oprostitve plačila davka na nepremičnine izključno za družbo Correos ni v skladu z logiko davčnega sistema davka na nepremičnine.

Sklepna ugotovitev

(289) Ker španski organi med formalnim postopkom preiskave niso predložili nobenega argumenta, ki bi nasprotoval presoji Komisije, Komisija potrjuje predhodno ugotovitev iz sklepa o začetku postopka iz leta 2016, da oprostitev plačila davka na nepremičnine, dodeljena družbi Correos, pomeni selektivno prednost, ki je ni mogoče utemeljiti z naravo in logiko davčnega sistema davka na nepremičnine.

Davek na gospodarske dejavnosti

Referenčni okvir

(290) Iz člena 78 kraljevega zakonodajnega odloka št. 2/2004 izhaja, da morajo davek na gospodarske dejavnosti plačati podjetja, ki opravljajo gospodarske, poslovne, poklicne ali umetniške dejavnosti. Davek na gospodarske dejavnosti za poštne storitve in telekomunikacije je določen v tarifni skupini št. 847 „Poštne storitve in telekomunikacije“ kraljevega zakonodajnega odloka št. 1175/1990 z dne 28. septembra. Zato je referenčni okvir davek na gospodarske dejavnosti, določen v kraljevem zakonodajnem odloku št. 2/2004 z dne 5. marca 2004.

Odstopanje od referenčnega okvira

(291) V opombi 3 k tarifni skupini št. 847 kraljevega zakonodajnega odloka št. 1175/1990 je določeno, da je javni poslovni subjekt Correos upravičen do plačila le 50 % zneska davka, določenega za podjetja, ki spadajo v tarifno skupino št. 847 „Poštne storitve in telekomunikacije“.

(292) Delna oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, ki se uporablja za družbo Correos, pomeni odstopanje od davčnega sistema davka na gospodarske dejavnosti, ki se uporablja za gospodarske, poslovne, poklicne in umetniške dejavnosti na splošno ter zlasti za poštne storitve in telekomunikacije. Za navedeno oprostitev se zato lahko šteje, da družbi Correos dodeljuje selektivno prednost. Dejansko je družbo Correos, ki opravlja gospodarske dejavnosti na splošno in zlasti poštne storitve, zaradi uporabe 50-odstotne oprostitve plačila davka deležna davčne ugodnosti, do katere druga podjetja na splošno in zlasti drugi izvajalci poštnih storitev niso upravičeni. Zato ukrep odstopa od skupne ureditve davka na gospodarske dejavnosti, ki se uporablja za vsa podjetja na splošno ter zlasti izvajalce poštnih storitev in telekomunikacijske operaterje, kolikor razlikuje med gospodarskimi subjekti, ki so glede na cilj davka na gospodarske dejavnosti (tj. obdavčitev izvedbe gospodarske dejavnosti) v primerljivem dejanskem in pravnem položaju ([90]). Komisija zato ugotavlja, da je delna oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, ki se uporablja za družbo Correos, *prima facie* selektivna.

Notranja logika davčnega sistema

(293) Zato je v skladu s sodno prakso Sodišča treba ugotoviti, ali se lahko oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, dodeljena družbi Correos, utemelji z naravo ali splošno shemo davčnega sistema davka na gospodarske dejavnosti, tako da se dokaže, da ukrep neposredno izhaja iz osnovnih ali vodilnih načel njegovega davčnega sistema.

([90]) Glej med drugim zadevo C-88/03, Portugalska proti Komisiji, ECLI:EU:C:2006:511, točka 56, združene zadeve od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, točka 49.

(294) Družba Correos trdi, da je oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti utemeljena z logiko davčnega sistema davka na gospodarske dejavnosti, saj je notranja logika zadevnega davka obdavčitev gospodarskih dejavnosti z namenom poseganja v proizvodnjo ali distribucijo blaga in storitev, družba Correos pa se ne ukvarja le z gospodarskimi dejavnostmi, ki zajemajo proizvodnjo blaga in storitev, ampak tudi z zagotavljanjem javnih storitev, kot je obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, ki nimajo enakega gospodarskega namena kot gospodarske dejavnosti (glej uvodno izjavo 70).

(295) Komisija se z zadevno trditvijo ne more strinjati. Izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve je gospodarska dejavnost, oprostitev plačila davka, ki bi bila usmerjena v obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, pa bi bilo treba šteti za državno pomoč, ki bi morda lahko bila združljiva, če bi bila v skladu s pravili storitev splošnega gospodarskega pomena glede združljivosti. Zdi se, da je ta trditev v nasprotju z zahtevo družbe Correos, naj se oprostitvi plačila davkov na nepremičnine in gospodarske dejavnosti ne presojata glede na zakona o poštnih storitvah iz let 1998 ali 2010, na podlagi katerih je družba Correos pooblaščena za izvajanje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve, ampak z neposrednim sklicevanjem na zakonodajo, s katero se ureja posamezni davek (glej uvodno izjavo 66). Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da družba Correos ni trdila, da bi lahko oprostitve plačila davka na gospodarske dejavnosti pomenila nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve.

(296) Po mnenju Komisije zato ni bilo dokazano, da bi lahko bila oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti utemeljena z logiko davčnega sistema davka na gospodarske dejavnosti.

Sklepna ugotovitev

(297) Komisija potrjuje predhodno ugotovitev iz sklepa o začetku postopka iz leta 2016, da delna oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, dodeljena družbi Correos, pomeni selektivno prednost, ki je ni mogoče utemeljiti z naravo in logiko davčnega sistema davka na gospodarske dejavnosti.

7.2.1.3 ***Izkrivljanje konkurence in vpliv na trgovino***

(298) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 204, lahko vsak ukrep, ki koristi družbi Correos, vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami.

7.2.1.4 ***Sklepna ugotovitev***

(299) Komisija na podlagi navedenih premislekov potrjuje svojo predhodno oceno, da oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti, dodeljene družbi Correos, izpolnjujejo kumulativna merila državne pomoči in zato pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe.

7.2.2 VELJAVNA ALI NOVA POMOČ

(300) Kar zadeva oprostitev plačila davka na nepremičnine, jih je družba Correos pridobila med letoma 2008 in 2013, torej po pristopu Španije k Uniji leta 1986. Zato oprostitve plačila davka na nepremičnine ni mogoče šteti za veljavno pomoč.

(301) Kar zadeva oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, je bil davek uveden s členi od 79 do 92 zakona št. 39/1988, s katerim se urejajo lokalne finance, z dne 28. decembra 1988. Ta davek je bil uveden po pristopu Španije k Uniji. Zato oprostitve plačila davka na gospodarske dejavnosti običajno ni mogoče šteti za veljavno pomoč.

(302) Ugotoviti je mogoče, da španski organi in/ali družba Correos trdijo, da je oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti veljavna pomoč, ker oprostitev izhaja iz tako imenovane kvote za dovoljenja, ki je bila vrsta davka na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi, sprejeta z odlokom št. 3313/1966 z dne 29. decembra 1966 (glej uvodni izjavi 71 in 103).

(303) Španski organi Komisiji niso predložili informacij, ki bi dokazovale neprekinjenost med davkom na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi iz leta 1966 ter davkom na gospodarske dejavnosti iz leta 1988, s katerim je bil uveden zelo poseben sistem (glej uvodne izjave od 42 do 44). Poleg tega Komisija tudi ob predpostavki, da bi lahko davek na gospodarske dejavnosti, uveden leta 1988, izhajal iz davka na dejavnosti ter komercialne in

industrijske koristi iz leta 1966, ugotavlja, da so španski organi priznali tudi, da je bila družba Correos, ko je bila upravni organ, zaradi svoje narave v celoti oproščena plačila davka na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi iz leta 1966 (glej uvodno izjavo 103). Družba Correos je bila upravni organ do leta 1990 (glej uvodno izjavo 22), zato ni nikoli plačevala davka na dejavnosti ter komercialne in industrijske koristi iz leta 1966, v davčnem sistemu davka na gospodarske dejavnosti pa je bila jasno razvrščena v posebno obdavčljivo kategorijo in je imela na podlagi navedene kategorije korist od 50-odstotnega zmanjšanja zneska, ki ga je bilo treba plačati.

(304) Komisija zato vztraja pri svojih stališčih, da oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti ne pomeni veljavne pomoči.

7.2.3 ZAKONITOST UKREPA POMOČI

(305) Komisija ugotavlja, da oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti niso bile uradno priglašene na podlagi člena 108(3) Pogodbe.

(306) Zato oprostitve plačila davka, dodeljene družbi Correos, pomenijo nezakonito pomoč v smislu člena 1(f) Uredbe (EU) 2015/1589.

7.2.4 ZDRUŽLJIVOST Z NOTRANJIM TRGOM

(307) Državna pomoč se šteje za združljivo z notranjim trgom, če spada v katero od kategorij iz člena 107(2) Pogodbe ([91]), za tako pa se lahko šteje tudi, če Komisija ugotovi, da spada v katero od kategorij iz člena 107(3) Pogodbe ([92]). Vendar je država članica, ki je dodelila pomoč, tista, ki mora dokazati, da je državna pomoč, ki jo je dodelila, združljiva z notranjim trgom v skladu z odstavkoma 2 ali 3 člena 107 Pogodbe.

(308) Komisija ugotavlja, da oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti družbo Correos razbremenijo stroškov, ki bi jih običajno morala kriti v okviru tekočega vodenja ali običajnih dejavnosti. Povedano drugače, navedene oprostitve pomenijo časovno neomejeno pomoč za tekoče poslovanje. Pomoč za tekoče poslovanje se praviloma ne more šteti za združljivo z notranjim trgom na podlagi odstavkov 2 ali 3 člena 107 Pogodbe.

(309) Poleg tega španski organi pred sprejetjem sklepa o začetku postopka iz leta 2016 ali med formalnim postopkom preiskave niso predložili nobenega argumenta, iz katerega bi bilo razvidno, da bi lahko oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti spadale v katero koli izjemo iz odstavkov 2 ali 3 člena 107 Pogodbe.

(310) Španski organi pred sprejetjem navedenega sklepa ali med formalnim postopkom preiskave niso poleg tega predložili nobene utemeljitve, v skladu s katero bi lahko bile oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti (ki se nikakor ne uporabljata le za storitve splošnega gospodarskega pomena, ampak tudi za izključno komercialne dejavnosti) združljive na podlagi člena 106(2) Pogodbe.

7.2.5 SKLEPNA UGOTOVITEV

(311) Glede na navedeno Komisija meni, da oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti pomenijo nezdružljivo državno pomoč in da bi bilo treba ustrezne zneske izterjati.

(312) Družba Correos v zvezi s tem trdi, da oprostitev plačila davka na nepremičnine, tudi če bi jih Komisija razglasila za nezdružljive, ne bi bilo mogoče izterjati zaradi načela pravnomočnosti, ki po mnenju družbe Correos pomeni, da o sodbi španskega vrhovnega sodišča ni več mogoče dvomiti (glej uvodno izjavo 69).

(313) Komisija se glede tega ne strinja z družbo Correos.

([91]) Izjeme iz člena 107(2) Pogodbe se nanašajo na: (a) pomoč socialnega značaja, dodeljeno posameznim potrošnikom; (b) pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki, in (c) pomoč, dodeljeno nekaterim območjem Zvezne republike Nemčije.

([92]) Izjeme iz člena 107(3) Pogodbe se nanašajo na: (a) pomoč za pospeševanje razvoja nekaterih območij; (b) pomoč za nekatere pomembne projekte skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice; (c) pomoč za razvoj določenih gospodarskih dejavnosti ali območij; (d) pomoč za pospeševanje kulture in ohranjanja kulturne dediščine ter (e) pomoč, ki jo Svet določi v sklepu.

(314) Prvič, špansko vrhovno sodišče ni odločilo o obstoju ali neobstoju pomoči v oprostitvah plačila davka na nepremičnine, ki so jih dodelila lokalna sodišča (glej uvodni izjavi 40 in 41). Edini sklep vrhovnega sodišča je bil, da oprostitve plačila davka na nepremičnine niso utemeljene. Kot so pojasnili španski organi, zadevno sodišče tudi ni imelo pristojnosti za odreditev izterjave. Zato se v zvezi s tem ni mogoče sklicevati na pravnomočnost, saj dejansko ni sodbe, v kateri bi bilo ugotovljeno, da družba Correos ne bi smela vrniti ustreznih zneskov.

(315) Drugič, za oceno združljivosti pomoči je izključno pristojna Komisija, in kolikor gre za državno pomoč, se nacionalna sodišča ne morejo izreči o njeni združljivosti in izterjavi.

(316) Nominalni znesek, ki ga je treba izterjati za oprostitev plačila davka na nepremičnine, ustreza vsoti oprostitev, ki so jih lokalna sodišča družbi Correos dodelila med letoma 2008 in 2013, ter znaša 752 840,50 EUR. Dejanski znesek, ki ga je treba izterjati, bo vključeval obresti od datuma, ko je bilo posamezno vračilo davka plačano družbi Correos, do datuma dejanske izterjave.

(317) Nominalni znesek za delno oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti, ki ga je treba izterjati, ustreza skupnemu znesku zmanjšanja plačila davka na gospodarske dejavnosti, ki je bilo družbi Correos dodeljeno od leta 2004 do leta 2017: 113 591,24 EUR. Dejanski znesek, ki ga je treba izterjati, bo vključeval obresti od datuma, ko je družba Correos plačala zmanjšane davke na gospodarske dejavnosti, do datuma dejanske izterjave.

7.3 *TRI POVEČANJA KAPITALA, DODELJENA V LETIH 2004, 2005 OZIROMA 2006*

7.3.1 DRŽAVNA POMOČ V SMISLU ČLENA 107(1) POGODBE

(318) Španski organi so trdili, da so tri povečanja kapitala, ki so bila družbi Correos dodeljena leta 2004 (16 milijonov EUR), leta 2005 (16 milijonov EUR) in leta 2006 (16 milijonov EUR), v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu in zato ne pomenijo državne pomoči.

(319) Po navedbah španskih organov so bila navedena povečanja kapitala del strateškega poslovnega načrta družbe Correos za obdobje 2001–2006, da bi se nadomestila upočasnitev trga poštnih storitev. To je vključevalo naložbe v infrastrukturo, organizacijsko strukturo in postopek avtomatizacije družbe Correos.

(320) Španski organi so Komisiji po pomislekih, ki jih je izrazila v sklepu o začetku postopka iz leta 2016, predložili dodatne argumente v prid skladnosti z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu (glej oddelek 4.1.3), in sicer:

— obeti za družbo Correos so bili na podlagi predhodnih večletnih načrtov v času naložbe dobri. Zlasti je bilo v večletnih načrtih za obdobje 2004–2006 predvideno izboljšanje dobičkonosnosti družbe Correos glede na stabilnost dobička brez naložbenih dejavnosti. V navedenem smislu so bila povečanja kapitala ključni element pri doseganju predhodne napovedane dobičkonosnosti podjetja,

— posodobitev družbe je bila jasna poslovna odločitev, ki bi jo potrdil vsak delničar; zlasti v obdobju 2004–2006 je bila naložbena dejavnost višja od povprečja v obdobju 1994–2004, zato so bila povečanja kapitala del odziva na potrebo po dodatnem financiranju,

— družba je po naložbah ustvarila dobiček (tudi brez prejetega nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve),

— v naknadni neodvisni študiji (družbe Ernst & Young), ki temelji na predhodnih podatkih, je bilo ugotovljeno, da je bil pričakovani donos naložbe španske države v družbo Correos večji od njenih stroškov kapitala v času naložbe.

(321) Komisija se strinja, da so naložbe v družbo Correos, ki jih je delno financirala španska država, običajne za ukrepe posodobitve, sprejete v sektorju poštnih storitev v odziv na upočasnitev trga pisemskih pošiljk. Odločitve države so temeljile na večletnih načrtih, v katerih je bilo jasno predvideno izboljšanje dobičkonosnosti družbe Correos, kar so dodatno potrdila tudi dejstva. V študiji družbe Ernst & Young je potrjeno tudi, da je bila naložba v tistem času racionalna ekonomska odločitev.

7.3.2 SKLEPNA UGOTOVITEV

(322) Po mnenju Komisije se lahko za kapitalske injekcije v obdobju 2004–2006 šteje, da so v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu, in zato ne pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe.

7.4 *NADOMESTILA, DODELJENA DRUŽBI CORREOS ZA ORGANIZACIJO VOLITEV*

7.4.1 DRŽAVNA POMOČ V SMISLU ČLENA 107(1) POGODBE

7.4.1.1 ***Ukrep, ki ga je mogoče pripisati državi in ki se financira iz državnih sredstev***

(323) Nadomestilo se izplača neposredno iz splošnega državnega proračuna, zato ga je mogoče pripisati državi in se financira iz državnih sredstev.

7.4.1.2 ***Zagotavljanje selektivne gospodarske prednosti podjetju***

A. **Pojem podjetje**

(324) Iz sodne prakse izhaja, da se člen 107 Pogodbe ne uporablja, kadar država „izvaja javna pooblastila“ ([93]) ali kadar javni subjekti delujejo „kot javni organi“ ([94]). Za subjekt se lahko šteje, da izvaja javna pooblastila, kadar njegove dejavnosti pomenijo nalogo, ki je del bistvenih funkcij države ali pa je povezana s temi nalogami po svoji naravi, namenu in pravilih, ki jih mora upoštevati ([95]). Dejavnosti, ki so neločljivo povezane s posebnimi pravicami uradnega organa in jih izvaja država, na splošno niso gospodarske dejavnosti, razen če se je zadevna država članica odločila za uvedbo tržnih mehanizmov.

(325) V zadevnem primeru so storitve, ki jih zagotavlja družba Correos, del obveznosti države glede urejanja in organiziranja volilnega postopka, v katerem se priznava pravica do glasovanja osebno ali po pošti. Španski organi in/ali družba Correos trdijo, da bi bilo treba za vse dejavnosti, ki jih družba Correos izvaja v okviru organizacije volitev, šteti, da so del prerogativ države in da se zato družba Correos pri izvajanju teh dejavnosti ne bi smela šteti za podjetje (glej uvodne izjave od 79 do 81 ter uvodni izjavi 118 in 119).

(326) Po mnenju Komisije so dejavnosti, ki so neposredno povezane s postopkom glasovanja, kot so ravnanje s poštnimi glasovnicami, pošiljanje gradiva urada za volilni imenik (npr. kartice za registracijo volivcev) in prevzem volilne dokumentacije po končanem štetju, del bistvenih funkcij države. Zato se Komisija strinja s španskimi organi, da navedenih dejavnosti ni mogoče šteti za gospodarske dejavnosti in da njihovo financiranje ne pomeni državne pomoči, saj družbe Correos pri opravljanju navedenih dejavnosti ni mogoče šteti za podjetje.

(327) To pa ne velja za ravnanje s poštnim volilnim gradivom, ki ga pošiljajo politični kandidati. Komisija je v sklepu v zvezi z družbo Poste Italiane ([96]) menila, da razpošiljanje volilnega gradiva, ki ga družba Poste Italiane opravlja po znižani subvencionirani tarifi, pomeni gospodarsko dejavnost, zato nadomestilo za to storitev pomeni državno pomoč. Ta ukrep je zelo podoben italijanskemu sistemu (tj. volilni kandidati lahko volivcem pošljejo letake po znižanih tarifah ob upoštevanju nekaterih pogojev, država pa izvajalcu poštnih storitev povrne preostale stroške) in ga je mogoče jasno ločiti od negospodarskih dejavnosti, ki so neposredno povezane z volilnim postopkom in jih izvaja družba Correos. Zato bi bilo treba v zvezi z ravnanjem s poštnim volilnim gradivom, ki ga pošiljajo politični kandidati, družbo Correos šteti za podjetje v smislu člena 107(1) Pogodbe.

([93]) Zadeva 118/85, Komisija proti Italiji, ECLI:EU:C:1987:283, točki 7 in 8.
([94]) Zadeva C-30/87, Bodson, ECLI:EU:C:1988:225, točka 18.
([95]) Glej zlasti zadevi C-364/92, SAT, ECLI:EU:C:1994:7, točka 30, in C-343/95, Calì & Figli, ECLI:EU:C:1997:160, točki 22 in 23.
([96]) Glej Sklep Komisije v zadevi SA.33989 (2012/NN), ki jo je Italija izvedla v korist družbe Poste Italiane.

(328) Glede na vsebino storitve bi lahko tudi drugi izvajalci poštnih storitev opravljali to storitev v zameno za javno nadomestilo ([97]). To dokazuje dejstvo, da volilni kandidati za pošiljanje svojih letakov trenutno uporabljajo sistem, ki ga je vzpostavila država (in zato izberejo družbo Correos), saj morajo na kos plačati nizko ceno. Če želijo poslati več kot en izvod na državljana, pa morajo plačati polno ceno in se v takem primeru prosto odločijo, ali bodo za pošiljanje uporabili storitve družbe Correos ali katerega drugega izvajalca poštnih storitev (zlasti na mestnih območjih).

B. **Gospodarska prednost**

(329) Nadomestilo, dodeljeno družbi Correos za ravnanje s poštnim volilnim gradivom, ki ga pošiljajo politični kandidati, je zasnovano za kritje vseh ali dela neto stroškov, ki jih ima družba Correos pri izvajanju zadevne storitve. Brez navedenega nadomestila bi morala družba Correos zadevne stroške kriti sama. Nadomestilo zato pomeni prednost za družbo Correos, saj jo razbremeni bremena, ki bi ga sicer morala kriti, če ne bi prejela navedenega nadomestila.

C. **Selektivnost**

(330) Ukrep je očitno selektiven, saj koristi samo enemu podjetju: družbi Correos.

7.4.1.3 ***Izkrivljanje konkurence in vpliv na trgovino***

(331) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 204, lahko vsak ukrep, ki koristi družbi Correos, vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami.

7.4.1.4 ***Sklepna ugotovitev***

(332) Komisija meni, da financiranje razpošiljanja volilnega gradiva za volilne kandidate pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe.

7.4.2 VELJAVNA ALI NOVA POMOČ

(333) Po mnenju španskih organov in družbe Correos (glej uvodne izjave od 83 do 85 in uvodno izjavo 121) bi bilo financiranje razpošiljanja volilnega gradiva za volilne kandidate, če bi pomenilo pomoč, veljavna pomoč, saj se je izvajalo že pred pristopom Španije k Evropski gospodarski skupnosti leta 1986.

(334) Španski organi so pojasnili zlasti, da se nadomestilo, dodeljeno volilnim kandidatom za razpošiljanje volilnega gradiva, dodeljuje od leta 1977, ne da bi bilo kakor koli bistveno spremenjeno.

(335) Komisija na podlagi informacij, ki so jih predložili španski organi, ugotavlja, da je shema, ki se uporablja od leta 1977, zagotavljala fiksne nizke tarife, ki so se uporabljale za vse volitve (lokalne, regionalne, nacionalne in evropske). Družba Correos je pri vsakih volitvah prejela tudi delno financiranje celotnih stroškov dostave v celotnem obdobju.

(336) Komisija ugotavlja, da financiranje razpošiljanja volilnega gradiva za volilne kandidate pomeni veljavno pomoč v smislu člena 1(b) Uredbe (EU) 2015/1589.

7.4.3 SKLEPNA UGOTOVITEV

(337) Nadomestilo, dodeljeno družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva, ki ga pošiljajo politični kandidati, pomeni veljavno pomoč in bo obravnavano ločeno v skladu s členi 17, 18 in 19 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ([98]).

([97]) V odstavku 13 sporočila Komisije o storitvah splošnega gospodarskega pomena je navedeno: „Odločitev organa, da tretjim osebam ne bo omogočil opravljanja določene storitve (na primer ker želi storitev opravljati interno), ne izključuje obstoja gospodarske dejavnosti."

([98]) Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

8. **POVZETEK UGOTOVITEV**

(338) Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti ter nadomestilo, dodeljeno družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva, pomenijo ukrepe pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe, ker so družbo Correos razbremenili stroškov, ki jih običajno krijejo zasebna podjetja.

(339) Tri povečanja kapitala, dodeljena v letih 2004, 2005 in 2006, ne pomenijo pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe, ker je država ravnala v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu.

(340) Komisija ugotavlja, da je Španija nezakonito izvedla ukrepe pomoči iz uvodne izjave 338 v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe, razen nadomestila, ki je bilo družbi Correos dodeljeno za razpošiljanje volilnega gradiva, ki ga pošiljajo politični kandidati, in ki pomeni veljavno pomoč.

(341) Nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998, pomenijo nezdružljivo pomoč v skladu s členom 106(2) Pogodbe, kolikor so bila nadomestila, ki jih je prejela družba Correos, prekomerna.

(342) Oprostitve plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti pomenijo nezdružljivo pomoč.

(343) Nadomestilo, dodeljeno družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva, ki ga pošiljajo politični kandidati, pomeni veljavno pomoč ter bo obravnavano ločeno v skladu s členi 17, 18 in 19 Uredbe (ES) št. 659/1999.

9. **IZTERJAVA**

(344) Komisija je v skladu s Pogodbo in ustaljeno sodno prakso Sodišča pristojna za odločanje, ali mora zadevna država članica ukiniti ali spremeniti pomoč, za katero je ugotovila, da ni združljiva z notranjim trgom ([99]). Prav tako Sodišče dosledno meni, da je obveznost države članice, da ukine pomoč, za katero Komisija meni, da ni združljiva z notranjim trgom, namenjena ponovni vzpostavitvi prejšnjih razmer ([100]).

(345) V zvezi s tem je Sodišče odločilo, da je ta cilj dosežen, če prejemnik vrne zneske, ki so bili dodeljeni z nezakonito pomočjo, in se tako odpove ugodnostim, ki jih je užival v primerjavi s konkurenti na trgu, ter če se ponovno vzpostavi stanje pred plačilom pomoči ([101]).

(346) V skladu s sodno prakso člen 16(1) Uredbe (EU) 2015/1589 določa: „Če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativni sklepi, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč […].“

(347) Ker so bila nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 (kolikor so bila nadomestila, ki jih je prejela družba Correos, prekomerna), ter oprostitvi plačila davka na nepremičnine in davka na gospodarske dejavnosti izvedeni v nasprotju s členom 108 Pogodbe ter jih je treba šteti za nezakonito in nezdružljivo pomoč, je treba pomoč izterjati, da se ponovno vzpostavijo razmere, kakršne so bile na trgu pred odobritvijo zadevnih ukrepov.

(348) Nominalni zneski, ki jih je treba vrniti in ustrezajo različnim nezdružljivim ukrepom pomoči, znašajo 166,112 milijona EUR za nadomestila za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve, dodeljena družbi Correos na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 (glej uvodno izjavo 267), 752 840,50 EUR za oprostitve plačila davka na nepremičnine (glej uvodno izjavo 316) in 113 591,24 EUR za delno oprostitev plačila davka na gospodarske dejavnosti (glej uvodno izjavo 317).

([99]) Glej zadevo C-70/72, Komisija proti Nemčiji, Recueil 1973, str. 813, točka 13.
([100]) Glej združene zadeve C-278/92, C-279/92 in C-280/92, Španija proti Komisiji, Recueil 1994, str. I-4103, točka 75.
([101]) Glej zadevo C-75/97, Belgija proti Komisiji, Recueil 1999, str. I-030671, točki 64 in 65.

(349) Vračilo pomoči bi moralo zajeti obdobje od datuma, ko je bila upravičencu dodeljena prednost, tj. ko mu je bila pomoč dana na voljo, do datuma njenega dejanskega vračila, zneskom, ki jih je treba vrniti, pa se prištejejo obresti do datuma dejanskega vračila. Upošteva se lahko tudi prilagoditev davka iz uvodnih izjav 268 in 269 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Znesek v višini 317,387 milijona EUR, ki je bil družbi Correos dodeljen v obliki nadomestil za obveznost zagotavljanja univerzalne storitve na podlagi zakona o poštnih storitvah iz leta 1998 in ga je Španija dodelila v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe, pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe.

Od zneska, navedenega v prejšnjem odstavku, je znesek v višini 116,112 milijona EUR nezdružljiv z notranjim trgom, saj pomeni prekomerno nadomestilo za družbo Correos.

Člen 2

Državna pomoč v višini 752 840,50 EUR, ki jo je Španija nezakonito dodelila družbi Correos v obliki oprostitve plačila davka na nepremičnine (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*) v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe, ni združljiva z notranjim trgom.

Člen 3

Državna pomoč v višini 113 591,24 EUR, ki jo je Španija nezakonito dodelila družbi Correos v obliki delne oprostitve plačila davka na gospodarske dejavnosti (*Impuesto de Actividades Económicas*) v nasprotju s členom 108(3) Pogodbe, ni združljiva z notranjim trgom.

Člen 4

Kapitalski vložki, ki jih je Španija izvedla za družbo Correos v letih 2004, 2005 in 2006, ne pomenijo pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe.

Člen 5

Državna pomoč v obliki nadomestila, dodeljenega družbi Correos za razpošiljanje volilnega gradiva, pomeni veljavno pomoč v smislu člena 1(b) Uredbe (EU) 2015/1589.

Člen 6

1. Španija izterja nezdružljivo pomoč, dodeljeno na podlagi ukrepov iz členov 1, 2 in 3.

2. Znesek državne pomoči iz drugega pododstavka člena 1 se lahko nadalje zmanjša z odbitkom davka, ki je bil plačan za prejeto pomoč, če upravičenec ne bo upravičen do dodatne davčne olajšave, kot je navedeno v odstavku 50 Obvestila o vračilu.

3. Zneski, ki jih je treba izterjati, vključujejo obresti od datuma, ko so bili dani na voljo upravičencu, do datuma njihove dejanske izterjave.

4. Obresti se izračunajo na podlagi obrestnoobrestnega računa v skladu s poglavjem V Uredbe (ES) št. 794/2004.

5. Španija na dan sprejetja tega sklepa ustavi vsa neizvedena izplačila pomoči iz členov 1, 2 in 3.

Člen 7

1. Izterjava pomoči iz členov 1, 2 in 3 se izvede takoj in učinkovito.

2. Španija zagotovi, da se ta sklep izvede v štirih mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu.

Člen 8

1. Španija v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu Komisiji predloži naslednje informacije:

(a) skupni znesek (glavnica in obresti), ki ga je treba izterjati od upravičenca;

(b) podroben opis že sprejetih in načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom;

(c) dokumente, ki dokazujejo, da se je od upravičenca zahtevalo vračilo pomoči.

2. Španija obvešča Komisijo o napredku glede sprejetih nacionalnih ukrepov za izvedbo tega sklepa, dokler se izterjava pomoči iz členov 1, 2 in 3 ne konča. Na zahtevo Komisije takoj predloži informacije o že sprejetih in načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom. Predloži tudi podrobne informacije o zneskih pomoči in obrestih vračila, ki jih je upravičenec že vrnil.

Člen 9

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Španijo.

V Bruslju, 10. julija 2018

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
Članica Komisije